

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

นางสาวสุมิตา สอนสุด

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2561

A Synthesis of Research on Thai Language Writing Skill Development

Miss Sumita Sonsood

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

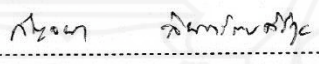
2018

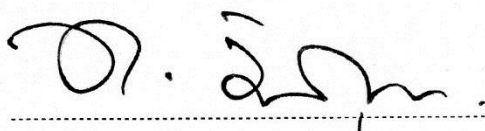
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย
ชื่อและนามสกุล นางสาวสุมิตา สอนสุด
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2562

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ลินทรตันศิริกุล)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วิฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย
ผู้ศึกษา นางสาวสุมิตา สอนสุด **รหัสนักศึกษา** 2602101152 **ปริญญา** ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต
(หลักสูตรและการสอน) **อาจารย์ที่ปรึกษา** รองศาสตราจารย์ธรรักษ์ ศิริสวัสดิ์ **ปีการศึกษา** 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย และ (2) สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์ และการศึกษาค้นคว้าอิสระที่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ระดับบัณฑิตศึกษา ที่ตีพิมพ์ในช่วงปีพุทธศักราช 2551 – 2560 จำนวน 132 เล่ม ได้มาโดยการสืบค้นจาก 2 วิธี คือ การสืบค้นจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัย และการสืบค้นผ่านระบบเครือข่ายห้องสมุดอุดมศึกษาในประเทศไทย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ (1) แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และ (2) แบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยมีดังนี้ (1) คุณลักษณะของงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย จำนวนมากที่สุดจัดทำในปี พ.ศ. 2553 (ร้อยละ 29.54) เป็นงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ร้อยละ 15.90 เป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 59.84 ระดับชั้นปีที่พบมากที่สุด คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 11.36 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากที่สุด คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 80.30 (2) จากการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย ส่วนใหญ่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย ส่วนใหญ่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SYNECTICS และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ ส่วนใหญ่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

คำสำคัญ การสังเคราะห์งานวิจัย การพัฒนาทักษะการเขียน ภาษาไทย

Independent Study title: A Synthesis of Research on Thai Language Writing Skill Development

Author: Miss Sumita Sonsood; **ID:** 2602101152;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Independent Study advisor: Thanarat Sirisawat, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The objectives of this research were (1) to study characteristics of research studies on Thai language writing skill development; and (2) to synthesize research findings on Thai language writing skill development.

The research population comprised 132 theses and independent studies at the graduate level published during the 2008 – 2017 years. They were retrieved by two methods, namely, by searching from university libraries and by retrieval via the network system of higher education institution libraries in Thailand. The employed instruments for the study were (1) a research quality evaluation form, and (2) a research characteristics conclusion form. The data were analyzed with the use of percentage and content analysis.

Research findings were as follows: (1) regarding the characteristics of research studies on Thai language writing skill development, the largest number of research studies (29.54 percent) were published in the year 2010; the largest number of research studies (15.90 percent) were obtained from Maha Sarakham University; the majority of research studies (59.84 percent) were experimental research that collected data from primary level students, with the most often found class levels being Prathom Suksa III and Prathom Suksa IV levels (11.36 percent for each level); and the most often used data collecting instrument was the learning achievement test (80.30 percent); and (2) from the synthesis of research findings on the instructional models, it was found that the majority of instructional models focusing on cognitive domain development used the CIPPA learning management; the majority of instructional models focusing on skill domain development used the SYNECTICS learning management; and the majority of instructional models focusing on integration used the CIRC technique of cooperative learning.

Keywords: Synthesis of research, Writing skill development, Thai language

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และรองศาสตราจารย์ ดร. กัญจนา ลินทร์นศิริกุล กรรมการสอบที่ได้ให้ คำแนะนำและติดตามการศึกษาอย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัว และกัลยาณมิตรของผู้วิจัยที่ให้การสนับสนุน เป็น กำลังใจ และให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการดำเนินการวิจัย

กราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่ ประสพสิทธิ์ประสพความรู้ทางด้านศึกษาศาสตร์ให้ผู้วิจัยเป็นอย่างดี และยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของ ผู้วิจัยในด้านการศึกษาต่อไป

สุมิตา สอนสุด

ตุลาคม 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	5
การสังเคราะห์งานวิจัย	6
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียน	11
การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
ประชากร	26
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การเขียนภาษาไทย	29
ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย	39
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	52
สรุปการศึกษา	52
อภิปรายผล	55
ข้อเสนอแนะ	57

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	62
ก เครื่องมือที่ใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัย	63
ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัย	72
ค รายชื่องานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์	74
ประวัติผู้ศึกษา	88

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของปีที่พิมพ์เผยแพร่งานวิจัย	29
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของประเภทงานวิจัย	30
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของมหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย	30
ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของสมมติฐานการวิจัย	31
ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการวิจัย	32
ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของแบบแผนการวิจัย	32
ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง	33
ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง	33
ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	33
ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจำแนกชั้นปี	34
ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของตัวแปรต้น	35
ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนการสอน	36
ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของตัวแปรตาม	36
ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	37
ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของ ประเภทการเขียนที่ศึกษา	38
ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ตารางที่ 4.18 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย	40
ตารางที่ 4.19 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย	44
ตารางที่ 4.20 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ	46

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทักษะการเขียน เป็นทักษะการใช้ภาษาที่สำคัญทักษะหนึ่งในการสื่อสาร มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาสมรรถนะด้านการคิด และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทย เนื่องจากการเขียนมีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ เป็นการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกไปยังผู้อ่านโดยผ่านสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เป็นประจักษ์พยานที่สร้างความน่าเชื่อถือได้ดีเพราะคงทนถาวรกว่าการพูด เป็นสื่อที่ชัดเจนและไปได้ไกล สามารถเรียบเรียงความคิดได้ดีกว่าการพูด (สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2558, น. 2-3) การพัฒนาผู้เรียนในสถาบันการศึกษาทุกระดับจึงมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการใช้ทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนากระบวนการคิด การเรียนรู้ ตลอดจนการถ่ายทอดความรู้หรือข้อค้นพบของตน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากขอบข่ายเนื้อหาวิชาภาษาไทยในสาระที่ 2 เรื่องการเขียนที่ปรากฏในหลักสูตร จะเห็นได้ว่าหลักสูตรในระดับชั้นประถมศึกษาส่วนที่เกี่ยวกับทักษะการเขียนนั้น มีเนื้อหามาก และซ้ำซ้อน อาจทำให้ผู้สอนมีปัญหาด้านการจัดแบ่งเนื้อหา และเวลาที่ใช้ในการสอน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน ส่วนหลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษาจะมุ่งพัฒนาทักษะการเขียนโดยเน้นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การเขียนอย่างมีวิจารณ์ญาณ ตลอดจนการเขียนอย่างมีศิลปะ นอกจากนั้นยังเน้นการเขียนขั้นสูงจนถึงการวิเคราะห์ และวิจารณ์ ซึ่งผู้เรียนมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อทักษะการเขียนขั้นสูง ดังนั้น ทักษะการเขียนของผู้เรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนจนชำนาญเพื่อสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจด้วยการเขียนได้ การวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนจึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยทำให้เกิดแนวทางในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการเขียนที่มีประสิทธิผลสูงสุด ทำให้มีการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนขึ้นอย่างแพร่หลาย

การวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเป็นหนึ่งในการวิจัยการเรียนการสอน ซึ่งหมายถึงการวิจัยที่กระทำกับการเรียนการสอนเพื่อค้นพบองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และค้นหาวิธีการใหม่เพื่อแก้ปัญหาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น (ประพนธ์ เจียรกุล, 2553, น. 1-52) การวิจัยการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนจึงมีความสำคัญเพราะนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเขียน ช่วยให้ทราบสภาพและปัญหา

เกี่ยวกับองค์ประกอบของการสอนเขียน และช่วยให้ทราบผลการทดลองใช้นวัตกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน โดยผลการวิจัยเหล่านี้สามารถนำไปพิจารณา ปรับปรุงกระบวนการและกิจกรรมการเรียนรู้ และช่วยให้ได้นวัตกรรมใหม่ๆ ที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนด้านการเขียนทำได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ช่วงปีพุทธศักราช 2551 - 2560 ตามที่ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะเห็นได้ว่างานวิจัยส่วนใหญ่มักศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเขียนและวิธีการวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน แม้ว่างานวิจัยจำนวนมากจะศึกษาในเนื้อหาเดียวกัน แต่หากเปลี่ยนแปลงปัจจัยบางอย่างแล้วผลการวิจัยอาจแตกต่างกันได้ ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษามีลักษณะกระจัดกระจาย ขาดการผสมผสานกันอย่างเป็นระบบ จึงจำเป็นต้องทำการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง เทคนิควิธีการตามระเบียบวิธีวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่นำผลงานวิจัยจากหลาย ๆ งานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นปัญหาวิจัยเดียวกันมาศึกษา สังเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติหรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ ทำให้มีคำตอบงานวิจัยที่ต้องการ โดยการสังเคราะห์นั้นนั้นผลที่ได้รับจะกว้างขวางและลุ่มลึกกว่างานที่ได้รับในงานวิจัยแต่ละเรื่อง (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) การสังเคราะห์งานวิจัยจึงส่งผลให้ได้องค์ความรู้ในเชิงสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงสนใจเลือกศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพื่อเป็นการรวบรวมองค์ความรู้ดังกล่าว หาข้อสรุปความรู้จากงานวิจัยที่ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้สอดคล้องกับลักษณะของปัญหา หรือลักษณะของกลุ่มเป้าหมายที่มีความแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดผลงานทางวิชาการที่มีคุณค่า และสามารถนำไปต่อยอดความรู้ทางการวิจัยสาขาวิชาการสอนภาษาไทยได้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย
- 2.2 เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์คุณลักษณะงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

3.1 งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้เป็นวิทยานิพนธ์ และการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ตีพิมพ์ในช่วงปีพุทธศักราช 2551 - 2560 สาเหตุที่เลือกช่วงเวลาดังกล่าว เนื่องจากมีการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาระดับใหม่ คือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จึงทำให้ในช่วงเวลาดังกล่าวเกิดการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษามาก อีกทั้งผู้วิจัยต้องการทำการสังเคราะห์ข้อมูลให้ได้องค์ความรู้ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

3.2 ในการสืบค้นงานวิจัย ผู้วิจัยทำการสืบค้นจาก 2 วิธี คือ สืบค้นจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัย และสืบค้นผ่านระบบเครือข่ายห้องสมุดอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยสืบค้นจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัย จำนวน 2 สถาบัน ได้แก่ สำนักงานวิทยทรัพยากรแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และห้องสมุดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และสืบค้นผ่านระบบเครือข่ายห้องสมุดอุดมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 19 แห่ง

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 **งานวิจัย** หมายถึง วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่ตีพิมพ์ในช่วงปีพุทธศักราช 2551 - 2560

4.2 **การสังเคราะห์งานวิจัย** หมายถึง การศึกษาผลการวิจัยจากงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาในประเด็นการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย เพื่อนำมาสังเคราะห์โดยใช้การสังเคราะห์เชิงคุณภาพ นำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

4.3 **คุณลักษณะงานวิจัย** หมายถึง การสรุปข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย และระเบียบวิธีวิจัยจากงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

4.4 **การเขียน** หมายถึง การสื่อสารโดยใช้ตัวอักษรถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ข่าวสาร ตลอดจนประสบการณ์ และจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน

4.5 **การพัฒนาทักษะการเขียน** หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถสื่อสารโดยใช้ตัวอักษรถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราวข่าวสาร ตลอดจนประสบการณ์และจินตนาการในฐานะผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน โดยผ่านรูปแบบการเขียนประเภทต่าง ๆ

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ผู้วิจัยได้ข้อมูลหรือสารสนเทศในภาพรวมของงานวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2551 - 2560 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

5.2 ครูผู้สอนภาษาไทย และผู้ที่สนใจ ได้นำผลของการวิจัยที่ได้จากการสังเคราะห์ไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสังเคราะห์งานวิจัย
  - 1.1 ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย
  - 1.2 ความสำคัญของการสังเคราะห์งานวิจัย
  - 1.3 ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย
  - 1.4 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย
  - 1.5 ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย
  - 1.6 ประโยชน์จากผลการสังเคราะห์งานวิจัย
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียน
  - 2.1 ความหมายของการเขียน
  - 2.2 ความสำคัญของการเขียน
  - 2.3 ประเภทการเขียน
  - 2.4 การเขียนที่ปรากฏในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
  - 2.5 ปัญหาและอุปสรรคของการเขียน
3. การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน
  - 3.1 แนวคิดในการพัฒนาทักษะการเขียน
  - 3.2 วิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน
  - 3.3 กิจกรรมในการพัฒนาทักษะการเขียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย

1. การสังเคราะห์งานวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย โดยจะกล่าวถึงการสังเคราะห์งานวิจัยใน 6 ประเด็น ดังนี้ ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย ความสำคัญของการสังเคราะห์งานวิจัย ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย และประโยชน์จากผลการสังเคราะห์งานวิจัย

1.1 ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย

มีผู้เสนอความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้หลายทฤษฎี ดังนี้

นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การวิจัยที่เป็น การศึกษารายงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกัน เพื่อสรุปผลการวิจัยและสรุปความคล้ายคลึง และความแตกต่างระหว่างงานวิจัยแต่ละเรื่อง รวมทั้งการอธิบายถึงสาเหตุที่มาของความแตกต่างเหล่านั้นให้ ได้อย่างมีความรู้ที่จะสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์อย่างกว้างขวาง

มาเรียม นิลพันธุ์ (2543, น. 21) กล่าวถึงความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยว่า เป็น การรวบรวมงานวิจัยที่มีลักษณะคล้ายกันหรือเป็นเรื่องราวในทำนองเดียวกันหลาย ๆ เล่มมาทำการ วิเคราะห์และสังเคราะห์โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัย เพื่อให้ได้ข้อสรุปใหม่แล้วนำข้อสรุปนั้นนั้นมานำเสนอ อย่างเป็นระบบ

สนานจิตร สุคนธ์ทรัพย์ และคณะ (2551) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัยเป็น กระบวนการศึกษาวิเคราะห์งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ ผลจากการสังเคราะห์จะได้ข้อสรุปที่ มีความหมายและสามารถนำไปใช้ประโยชน์มากกว่าข้อสรุปของงานวิจัยแต่ละเรื่อง

ศศิกัญจน์ ทวีสุวรรณ และคณะ (2553, น. 37) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการ รวบรวมผลการวิจัย เป็นข้อความรู้ข้อค้นพบของงานวิจัยหลายๆ เรื่อง ที่เกี่ยวข้องกันหรือมีสมมติฐาน เหมือนกันมาสังเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และสรุปตามกรอบเนื้อหาที่กำหนด เป็นข้อความรู้ที่สอดคล้องกัน หรือขัดแย้งกัน จนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ และเป็นข้อสรุปของปัญหานั้น ๆ ที่ชัดเจน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นระเบียบ วิธีที่ใช้ในการศึกษาหาข้อเท็จจริงเพื่อตอบปัญหาการวิจัยที่นักวิจัยศึกษา โดยทำการรวบรวมงานวิจัยหลาย เรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ มาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปที่แท้จริงซึ่งจะเป็นคำตอบให้กับปัญหาวิจัยนั้น

จากความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการสังเคราะห์ งานวิจัยเป็นการนำข้อมูลของงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาในประเด็นเดียวกันหรือคล้ายกัน มารวบรวม และสังเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อให้ได้ข้อสรุปของปัญหานั้น ๆ จนเกิดเป็น ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

1.2 ความสำคัญของการสังเคราะห์งานวิจัย

มีผู้เสนอความสำคัญของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้หลายทศวรรษ ดังนี้

คณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการคณะสังคมศาสตร์ (2556) ระบุว่า การสังเคราะห์งานวิจัยจะมีลักษณะสำคัญอย่างน้อย 5 ประการ (Glass and others, 1981) ได้แก่

ประการแรก การนำแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของศาสตร์ที่หลากหลายในหัวข้อเรื่องเดียวกัน มาทำการสรุปให้เห็นเป็นแนวคิด ทฤษฎี ตัวแบบใหม่ขึ้นมา

ประการที่สอง การสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นการสังเคราะห์มาจากผลงานวิจัยตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไปในหัวข้อเรื่องเดียวกัน

ประการที่สาม การสังเคราะห์งานวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อหาข้อสรุปร่วมจากผลงานวิจัยต่าง ๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการตกผลึกความคิดที่ได้มาจากผลงานวิจัยหลายชิ้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปร่วมในหัวข้อเรื่องที่ศึกษา

ประการที่สี่ เป็นการมุ่งหาข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะทั่วไป (Generalization) ในหัวข้อที่ศึกษาโดยใช้เหตุผลเชิงอุปมาน (Induction Reasoning) ซึ่งการใช้เหตุผลเชิงอุปมานเป็นวิธีการศึกษาที่ใช้วิธีการนำข้อค้นพบที่ได้ปรากฏการณ์ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก มาหาเป็นข้อสรุปทั่วไป เช่น ในการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่องความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ โดยศึกษาจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ประสบผลสำเร็จ ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่พบว่ามามีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ก็คือ ผู้นำ ผู้ที่ทำหน้าที่สังเคราะห์งานวิจัยจะต้องหาข้อสรุปร่วมกันให้ได้ว่าผู้นำแต่ละหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จล้วนใช้สไตล์ผู้นำอย่างไร เช่น เน้นการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม เน้นการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียในทุกขั้นตอน เน้นการบริหารการเปลี่ยนแปลง เน้นการจูงใจ เป็นต้น

ประการที่ห้า เป็นการค้นหาความเป็นจริงของปรากฏการณ์ร่วมโดยใช้ระเบียบวิธีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ ที่ได้จากการสังเกตปรากฏการณ์หรือข้อค้นพบจากงานวิจัยชิ้นต่าง ๆ มีการนำมาใช้เหตุผลเชิงอุปมาน รวมถึงอาจมีการนำข้อสรุปร่วมหรือข้อสรุปทั่วไปหรือต้นแบบใหม่ไปทดลองหรือทดสอบเพื่อหาความจริงแท้ต่อไป

1.3 ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย

การแบ่งประเภทของกลุ่มข้อมูล จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น ศิริยุภา พูลสุวรรณ (2541) แบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

1. Primary analysis คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลดิบที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเองแล้ววิเคราะห์สรุปผล ซึ่งวิธีนี้จะเกิดความคลาดเคลื่อนต่ำ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลด้วย
2. Secondary analysis คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว ซึ่งผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัยใหม่ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น

3. Meta - analysis หรือการสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัย เพื่อที่จะอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของข้อมูลในงานวิจัยเหล่านั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับ Secondary analysis แต่ข้อมูลคืองานวิจัย

4. Best Evidence analysis เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำ Meta - analysis แต่ใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพมาทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ดังนั้นจึงเกิดปัญหาว่าการใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพจะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยทั้งหมดหรือไม่ เพราะอาจมีการละเลยงานวิจัยบางเรื่องไป หรือในขั้นของการประเมินคุณภาพงานวิจัยอาจเกิดความลำเอียงจากผู้วิจัยได้

5. Best Case analysis คือ การนำ Meta - analysis ที่ไม่ได้ใช้ข้อมูลจากงานวิจัย แต่ย้อนกลับไปใช้ข้อมูลดิบจากงานวิจัยเดิม ซึ่งมีลักษณะคล้าย ๆ กับ Secondary analysis แต่ข้อมูลเหล่านี้มาจากงานวิจัยหลาย ๆ เรื่อง โดยสมมติว่างานวิจัยเดิมอาจมีการวิเคราะห์ข้อมูลผิดพลาด หรือให้ค่าสถิติผิดพลาด ซึ่งวิธีการนี้สามารถแก้ปัญหาในประเด็นนี้ได้ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล โดยวิธีการวิเคราะห์แต่ละรูปแบบก็มีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าผู้วิจัยจะพิจารณาเลือกใช้วิธีการในรูปแบบใดให้เกิดความเหมาะสมกับงานวิจัยของตนเองมากที่สุด

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล โดยวิธีการวิเคราะห์แต่ละรูปแบบก็มีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าผู้วิจัยจะพิจารณาเลือกใช้วิธีการในรูปแบบใดให้เกิดความเหมาะสมกับงานวิจัยของตนเองมากที่สุด

1.4 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) เป็นระเบียบวิธีการศึกษาหาข้อเท็จจริง เพื่อตอบปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเป็นการนำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยหลายเรื่องที่ศึกษาปัญหาวิจัยเรื่องเดียวกันมาสรุปให้ได้เป็นคำตอบที่เป็นข้อสรุปการวิจัยที่ต้องการ ทำให้เกิดความเข้าใจปรากฏการณ์อย่างลุ่มลึก เกินกว่าระดับความรู้ความเข้าใจที่นักวิจัยจะได้จากงานวิจัยแต่ละเรื่อง การสังเคราะห์การวิจัยแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การสังเคราะห์เชิงปริมาณ และการสังเคราะห์เชิงคุณภาพ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

อุทุมพร จามรมาน (2531) และสุวิมล ว่องวานิช (2545) ได้กล่าวถึงประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้สอดคล้องกันว่าวิธีการสังเคราะห์จำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative synthesis) คือ การสังเคราะห์เนื้อหาสาระเฉพาะส่วนที่เป็นข้อค้นพบของงานวิจัย โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ด้วยวิธีการบรรยายจะได้บทสรุปรวมข้อค้นพบของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์โดยอาจยังคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องไว้ด้วย หรืออาจจะนำเสนอบทสรุปรวมลักษณะภาพรวมโดยไม่คงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องก็ได้

2. การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative synthesis) คือ การใช้ระเบียบวิธีทางสถิติเป็นการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของ

งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ทั้งหมด พร้อมทั้งแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะงานวิจัย การสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงเป็นการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ (Analysis of analysis) หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน (Integrative analysis) หรือการวิจัยงานวิจัย (Research of research) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์อภิมาน (Meta - analysis) ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย จึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์และลักษณะของงานวิจัย โดยถ้าการสังเคราะห์นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่อง หรือสรุปภาพรวมของเนื้อหาสาระ จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ แต่ถ้าการสังเคราะห์มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ โดยแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะของงานวิจัย จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

สุนทร ทอบัว (2555, น. 5) กล่าวว่า ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย จึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์และลักษณะของงานวิจัย โดยถ้าการสังเคราะห์นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่อง หรือสรุปภาพรวมของเนื้อหาสาระ จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ แต่ถ้าการสังเคราะห์มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการ ข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ โดยแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะของงานวิจัย จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

1.5 ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นกระบวนการที่มีความละเอียด ซับซ้อนในการดำเนินการ ผู้วิจัยจึงควรมีการลำดับขั้นตอน และวางแผนในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุด นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่ว ๆ ไป ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มจากการกำหนดปัญหาการวิจัยซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการวิจัยอย่างน้อย 2 ราย เนื่องจากปัญหาการวิจัยนั้นต้องมีคุณค่า น่าสนใจ และยังไม่มีคำตอบแน่ชัด มักจะเป็นปัญหาที่นักวิจัยสนใจและทำการวิจัยจำนวนมาก ปัญหาดังกล่าวจึงเหมาะสมต่อการสังเคราะห์งานวิจัย

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา เมื่อกำหนดปัญหาวิจัยแล้ว ผู้วิจัยต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน โดยศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแบบแผนและสมมติฐานการวิจัย

ขั้นที่ 3 การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย ผู้วิจัยต้องค้นคว้าและเสาะหา งานวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่กำหนดไว้ โดยศึกษา ตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องโดยละเอียด มีเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยเพื่อคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพ มีความเที่ยงตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนการรวบรวมผลของการวิจัยนั้นใช้วิธีการจดบันทึก ถ่ายเอกสาร หรือกรอกแบบฟอร์มก็ได้

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย เป็นขั้นตอนที่มีการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลที่ประกอบด้วยผลการวิจัย รายละเอียด ลักษณะและวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมดเพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุป จากนั้นจึงแปลความหมายของผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

ขั้นที่ 5 การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย จะมีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนงานวิจัยทั่ว ๆ ไป โดยจะต้องเสนอรายละเอียดวิธีการดำเนินงานทุกขั้นตอนพร้อมทั้งข้อสรุปข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยภาษาที่ถูกต้องและชัดเจน สำหรับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ผู้วิจัยจะต้องสรุปเป็นประเด็นหลักของผลการวิจัยในแต่ละเรื่อง และบรรยายให้เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างผลการวิจัยเหล่านั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องสรุปด้วยความเที่ยงธรรม ไม่ลำเอียง และไม่ผนวกความคิดเห็นของตนเองในการสังเคราะห์ วิธีการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะของผลการวิจัยนี้เป็นวิธีการที่สามารถใช้กับงานวิจัยเชิงคุณภาพและงานวิจัยเชิงปริมาณได้

สุนทรา โต้บัว (2555, น. 8) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัยจะต้องมีขั้นตอนในการกำหนดหัวข้อปัญหาที่ต้องการสังเคราะห์ การเสาะหางานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ ซึ่งอาจรวมไปถึงการประเมินคุณภาพของงานวิจัยที่ได้ค้นพบ การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล และการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องอย่างมีระบบ ซึ่งในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสังเคราะห์ด้วยวิธีการบรรยาย เนื่องจากงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์มีความหลากหลาย มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาที่มีความแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาข้อสรุปความรู้รวมที่ได้จากการวิจัยที่ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องของภาควิชาการศึกษา

จากขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยขั้นต้น สรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัยจะต้องมีขั้นตอนในการกำหนดหัวข้อปัญหาที่ต้องการสังเคราะห์ การเสาะหางานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ ซึ่งอาจรวมไปถึงการประเมินคุณภาพของงานวิจัยที่ได้ค้นพบ การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล และการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องอย่างมีระบบ

1.6 ประโยชน์จากผลการสังเคราะห์งานวิจัย

สุวิมล ว่องวานิช (2545, น. 144) กล่าวว่า การสังเคราะห์รายงานการวิจัยไม่ใช่จะดำเนินการได้เฉพาะงานวิจัยระดับบุคคลเท่านั้น โรงเรียนหรือสถานศึกษาสามารถทำการสังเคราะห์รายงานการวิจัยของครูในโรงเรียนของตน หน่วยงานต้นสังกัดสามารถทำการสังเคราะห์รายงานการวิจัยของครูในสังกัดของตนเอง และหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการวิจัยระดับชาติ ก็สามารถสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูไทย ฐานข้อมูลงานวิจัยของครูจึงเป็นสิ่งจำเป็น ในอนาคตอันใกล้งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูจะมีมากมาย ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนที่เกิดขึ้นซ้ำกันหรือคล้ายกัน จะกระจายอยู่ทั่วทุกแห่งของประเทศ และได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการที่หลากหลาย หากนำรายงานการวิจัยที่มีนับเป็นจำนวนพันหรือหมื่นเรื่องมาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน ก็จะได้ขุมทรัพย์ความรู้ที่มีคุณค่ามหาศาลที่ทำให้เพื่อนร่วมวิชาชีพได้เห็นแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกัน ได้มีโอกาสเรียนรู้และนำไปใช้ประโยชน์โดยไม่ต้องเสียเวลาคิดค้นใหม่ หากเงื่อนไข ปัจจัย หรือบริบทของปัญหานั้นเป็นแบบเดียวกัน

ขณะเดียวกันก็นับเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบเข้าถึงความตรง (validate) ของข้อค้นพบที่เกิดขึ้นจากการวิจัย อันจะทำให้งานวิจัยของครูเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพระดับมืออาชีพยิ่งขึ้น

การสังเคราะห์งานวิจัยจึงมิใช่การดำเนินการเฉพาะงานวิจัยระดับบุคคลเท่านั้น หน่วยงานต้นสังกัดสามารถทำการสังเคราะห์งานวิจัยของบุคลากรในสังกัดได้ ฐานข้อมูลงานวิจัยเหล่านี้จึงเป็นข้อมูลจำเป็นในการพัฒนาผู้เรียน หากนำการวิเคราะห์งานวิจัยที่มีจำนวนมากมาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน จะเกิดข้อมูลชุดใหม่ที่ทำให้เกิดวิธีการแก้ไขต่าง ๆ อันเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปเรียนรู้และใช้ประโยชน์ได้ทันที ขณะเดียวกันยังเป็นการเปิดโอกาสให้มีการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนขึ้นอย่างแพร่หลายมากขึ้น

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียน โดยจะกล่าวถึงการเขียนใน 5 ประเด็น ดังนี้ ความหมายของการเขียน ความสำคัญของการเขียน ประเภทการเขียน การเขียนที่ปรากฏในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และปัญหาและอุปสรรคของการเขียน

2.1 ความหมายของการเขียน

มีผู้ให้ความหมายของการเขียนไว้หลายทฤษฎี ซึ่งมีแนวทางของการให้ความหมายไม่แตกต่างกันมากนัก ตามตัวอย่างดังนี้

พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย (2552, น. 57) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียนเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ของผู้เขียนหรือผู้ส่งสารไปยังผู้อ่าน โดยใช้ภาษาที่ผู้เขียนและผู้อ่านเข้าใจตรงกันอยู่แล้ว ส่วนมากจะผ่านทางสิ่งพิมพ์ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ บทความในหนังสือ นิตยสาร ฯลฯ ในขณะที่เขียนผู้เขียนเท่ากับมีโอกาสได้ทบทวนความรู้ ความคิดของเขา จนเข้าใจแจ่มแจ้งแล้วก็ถ่ายทอดความรู้ความคิดนั้น ๆ ไปยังผู้อ่านอีกด้วย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, น. 496) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียน เป็นคำกริยา หมายถึง ชีตให้เป็นตัวหนังสือหรือเลข, ชีตให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ, วาด, แต่งหนังสือ

สำลี รักสุทธี (2553, น. 88) กล่าวว่า การเขียน คือ การนำตัวอักษรมาร้อยเรียงติดต่อกันให้เป็นคำ กลุ่มคำ ประโยค และเรื่องราว จนสามารถสื่อสารให้ผู้รับสาร คือ ผู้อ่าน รู้ว่าอ่านว่าอย่างไร เขียนอะไร

จันตรี คุปตะวาทีน (2554, น. 8-6) กล่าวว่า การเขียน คือ การแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกที่อยู่ในใจของผู้เขียนให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยอาศัยถ้อยคำที่อยู่ในลักษณะของข้อความ เป็นสัญลักษณ์ของการเขียน และเป็นสื่อของการถ่ายทอดความเข้าใจ

โสภณ สาทรรสัมฤทธิ์ผล (2555, น. 77) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง ทักษะในการใช้ภาษา ที่มุ่งถ่ายทอดความรู้สึกความคิดความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบ จุดประสงค์ตามเจตนาของผู้เขียน

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556, น. 50) กล่าวว่า การเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่ผู้เขียนจะถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรืออารมณ์จินตนาการลงไป เป็นถ้อยคำเมื่อผู้รับสารคือผู้อ่านอ่านแล้วก็จะเข้าใจหรือเห็นสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

ชนกพร อังศุวิริยะ (2560, น. 3) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดหรือสื่อสารผ่านตัวอักษร การเขียนสามารถอธิบายบรรยายหรือพรรณนาอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ด้วยรูปแบบของการเขียนแต่ละประเภท โดยสามารถนำเนื้อหาหรือเรื่องราวจากนักเขียนไปสู่ผู้อ่าน

จากทรรศนะดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าการเขียน หมายถึง การสื่อสารโดยใช้ตัวอักษรถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ข่าวสาร ตลอดจนประสบการณ์ และจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน

2.2 ความสำคัญของการเขียน

มีผู้ให้ความสำคัญของการเขียนไว้หลายทรรศนะ ซึ่งมีแนวทางของการให้ความสำคัญในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

จันตรี คุปตะวาทีน (2554, น. 8-6) กล่าวว่า ในบรรดาทักษะทางภาษาทั้งสี่ อันได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน การเขียนเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อนและยากที่สุด การสื่อสารด้วยการเขียนนั้นผู้เขียนจะต้องใช้ความสามารถทางภาษาสูงกว่าทักษะอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะการเขียนเป็นกิจกรรมที่ผู้เขียนจะต้องใช้ความสามารถของตนเองสื่อความหมายโดยปราศจากความช่วยเหลือจากผู้อื่น เช่น คู่สนทนา เป็นต้น ในชีวิตประจำวันมนุษย์ต้องติดต่อสื่อสารกันโดยการเขียน เช่น นักเรียนใช้การเขียนบันทึกความรู้ ทำแบบฝึกหัด และตอบข้อสอบ บุคคลทั่วไปใช้เขียนจดหมาย ทำสัญญา กรอกแบบฟอร์ม และอื่น ๆ ส่วนพ่อค้าใช้การเขียนเพื่อโฆษณาสินค้า ทำบัญชี ใบสั่งของ ทำใบเสร็จรับเงิน แพทย์ใช้การเขียนบันทึกประวัติคนไข้ เขียนใบสั่งยา และอื่น ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ความสำคัญของการเขียนดังที่กล่าวมาแล้ว จันตรี คุปตะวาทีน ยังเสนอความสำคัญอีกหลายประเด็น ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด และแพร่กระจายความรู้ ความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเสนอผู้อ่านได้อย่างกว้างไกลและรวดเร็ว
2. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่งหรือจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง และเป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญหรืออารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย
3. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ เพราะการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังและอ่าน

4. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติและเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้เป็นอย่างดี

ฟองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ (2553, น. 136) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียน สรุปได้ว่า ในสมัยโบราณการเขียนมีความสำคัญในฐานะเป็นหลักฐานในการบันทึกความรู้ ความคิด ความเชื่อ สภาพสังคมถ่ายทอดให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ และเข้าใจชีวิตของบรรพบุรุษ เป็นการเขียนระบายอารมณ์ความรู้สึก หรือเพื่อแสดงภูมิปัญญาของผู้เขียน แต่ปัจจุบันการเขียนมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือแสดงความคิดเห็น ความรู้ อารมณ์ความรู้สึก และแสดงภูมิปัญญาของมนุษย์

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556, น. 50) กล่าวว่า ปัจจุบันการอ่านออกเขียนได้เป็นสิ่งจำเป็นในสังคม เพราะการอ่านการเขียนเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ ดังนั้นการอ่านการเขียนจึงเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนเป็นเครื่องมือที่จะใช้บันทึกหรือถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งสำหรับตนเองและผู้อื่น การเขียนยังเป็นทักษะรวมที่จะต้องอาศัยความรู้พื้นฐาน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนมีพื้นฐานความรู้ มีข้อมูล และประสบการณ์เพียงพอที่จะนำมาเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ดังปรารถนา

ชนกพร อังศุวิริยะ (2560, น. 4) กล่าวว่า หากไม่มีการเขียนมนุษย์ก็จะมีไม่มีหลักฐานของการบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ไว้ เพื่อบันทึกเหตุการณ์หรือความทรงจำ รวมทั้งยังไม่สามารถถ่ายทอดหรือเผยแพร่ไปยังมวลชนให้กลายเป็นประวัติศาสตร์แก่คนรุ่นหลังได้ หากไม่มีการเขียนมนุษย์ก็จะขาดอรรถรสในความซาบซึ้งสะเทือนใจไปกับภาษาที่ผ่านการกลั่นกรองมาเป็นอย่างดีจากนักเขียนมาสู่ผู้อ่านในห้วงเวลาที่ผู้อ่านพึงพอใจจะเลือกเสพสารในเวลาใดก็ได้ตามที่ตนต้องการ

ดังนั้น จะเห็นว่าการเขียนมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ผู้เขียนจำเป็นต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับทักษะการเขียนของตนในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ แสดงภูมิปัญญาของมนุษย์ออกมาผ่านตัวอักษรให้ผู้อ่านเข้าใจตามที่ผู้เขียนต้องการ ซึ่งการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่มีความซับซ้อน ผู้ที่จะสามารถเขียนได้ดีและสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้นั้นจำเป็นต้องมีทักษะในการเขียนเพื่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ประเภทการเขียน

งานเขียนที่ปรากฏแพร่หลายในปัจจุบันมีหลายรูปแบบ โดยในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาประเภทการเขียนที่แบ่งตามรูปแบบการเขียน และแบ่งตามลักษณะเนื้อหา

2.3.1 ประเภทการเขียนแบ่งตามรูปแบบการเขียน

ประเภทการเขียนตามรูปแบบการเขียน จำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ การเขียนร้อยแก้ว และการเขียนร้อยกรอง พบได้ทั้งในวรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, น. 55) ดังนี้

1) การเขียนร้อยแก้ว

มีผู้จำแนกประเภทการเขียนร้อยแก้วไว้หลายพรรณณะ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2554, น. 55) กล่าวว่า คำประพันธ์ประเภทร้อยแก้ว หมายถึง การนำถ้อยคำมาเรียบเรียงให้เป็นข้อความที่สละสลวยด้วยการคัดสรรคำและสำนวนมาใช้อย่างเหมาะสม ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกคล้อยตามหรือเกิดจินตนาการตามจุดประสงค์ของผู้เขียน เช่น การคัดลายมือ การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง การเขียนแผนภาพความคิด การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนจดหมาย การเขียนรายงาน การกรอกแบบรายการ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2558, น. 20) กล่าวถึงประเภทการเขียนร้อยแก้วไว้ดังนี้ ร้อยแก้วหรือวรรณกรรมร้อยแก้วเป็นงานแต่งที่ใช้ถ้อยคำสละสลวยไพเราะเหมาะเจาะด้วยเสียงและความหมาย แต่ไม่ใช้กฎเกณฑ์ของฉันทลักษณ์ จึงไม่มีจังหวะของเสียง ไม่มีสัมผัสที่แน่นอน ความพิเศษของถ้อยคำที่บรรจงเลือกสรรมาทำให้งานแต่งประเภทนี้มีคุณค่า เช่นเดียวกับงานแต่งที่มีฉันทลักษณ์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, น. 1, 867) ระบุว่า ร้อยแก้ว หมายถึง ความเรียงที่สละสลวยไพเราะเหมาะเจาะด้วยเสียงและความหมาย เช่น ปฐมสมโพธิกถา งานเขียนทั่ว ๆ ไปที่ไม่ใช่ร้อยกรอง

2) การเขียนร้อยกรอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2554, น. 55) กล่าวว่า คำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง หมายถึง การนำคำคล้องจองมาร้อยเรียงตามลักษณะบังคับของคำประพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ซึ่งกำหนดจำนวนคำวรรคและสัมผัสที่แตกต่างกัน ร้อยกรองมีหลายประเภท ได้แก่ กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์

สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2558, น. 22) แบ่งประเภทการเขียนไว้ดังนี้ ร้อยกรองหรือวรรณกรรมร้อยกรองเป็นงานที่แต่งขึ้นโดยมีข้อกำหนดที่เรียกว่าฉันทลักษณ์ ร้อยกรองของคนไทยมี 7 ชนิด ได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย ลิลิตกล แต่ละชนิดมีข้อกำหนดร่วมกันคือ กำหนดบทบาทวรรค จำนวนคำ สัมผัส และมีข้อกำหนดเฉพาะของแต่ละชนิด ได้แก่ คำครุ ลหุ คำเอกโท คำขึ้นต้น และคำลงท้าย นอกจากนี้งานแต่งบางประเภทที่ไม่มีฉันทลักษณ์ที่แน่นอน แต่มีการเลือกสรรถ้อยคำให้มีลักษณะเฉพาะต่าง กลับภาษาสื่อสารโดยทั่วไป เช่น กลอนเปล่า ก็จัดเป็นร้อยกรองประเภทหนึ่งด้วย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, น. 1,867) ระบุว่า ร้อยกรอง หมายถึง คำประพันธ์ ถ้อยคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบตามบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์

2.3.2 ประเภทการเขียนแบ่งตามแบ่งตามลักษณะเนื้อหา

สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2558, น. 22-24) แบ่งประเภทการเขียนตามลักษณะเนื้อหา ดังนี้

1) *บันเทิงคดี*

บันเทิงคดี เป็นเรื่องสมมติที่ผู้แต่งคิดแต่งขึ้น มุ่งให้ผู้อ่านได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นหลัก ประโยชน์ที่ให้แก่ผู้อ่านถือเป็นเรื่องรอง มักสะท้อนภาพของยุคสมัยและสังคมต่าง ความเห็นของผู้อ่านไว้ด้วย แต่เดิมเรียกบันเทิงคดีว่าเรื่องอ่านเล่น การเขียนบันเทิงคดีในสมัยก่อนมักแต่งด้วยคำประพันธ์ร้อยกรองประเภทต่าง ๆ เป็นนิทาน นิยาย หรือบทละคร ต่อมาเมื่อได้รับอิทธิพลจากตะวันตกทำให้เกิดบันเทิงคดีรูปแบบใหม่ซึ่งแต่งด้วยร้อยแก้วเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้น และบทละครเวที

2) *สารคดี*

สารคดีหรือสารัตถะคดี เป็นงานเขียนที่ผู้แต่งมีวัตถุประสงค์ให้ความรู้ ความคิดเห็น ให้ข้อเท็จจริง ความถูกต้องแจ่มแจ้งแก่ผู้อ่าน เรื่องที่เขียนจึงไม่ใช่เรื่องสมมติ แม้จะเป็นเรื่องให้ความรู้หรือเรื่องจริงแต่ถ้าเป็นงานที่มีลีลาการเขียนที่น่าอ่านชวนติดตามก็จัดเป็นสารคดีด้วย

งานเขียนที่จัดเป็นสารคดีที่นิยมเขียนโดยทั่วไปมีดังต่อไปนี้ เรียงความ ความเรียง สารคดี บทความ จดหมายบันทึกความทรงจำ ปาฐกถา สุนทรพจน์ พระบรมราชาวาทพระราชโองการ

อย่างไรก็ตามงานเขียนที่จัดว่าเป็นสารคดีประเภทบันทึกความทรงจำต้องเป็นงานเขียนที่ให้ความรู้มีสาระ เช่น ประวัติบุคคลสำคัญ ประวัติของสถานที่ เหตุการณ์สำคัญของบ้านเมือง ประเพณีที่น่าสนใจ และใช้ภาษาให้เห็นภาพหรือทำให้เกิดจินตนาการชัดเจน

3) *งานเขียนเพื่อการปฏิบัติงานและวิชาการ*

งานเขียนเพื่อการปฏิบัติงานและวิชาการ เป็นงานเขียนที่มีเนื้อหาให้ข้อเท็จจริงความรู้เรื่องราวที่เป็นจริงและเกิดขึ้นจริง โดยใช้ภาษาที่สื่อความได้ถูกต้องชัดเจนมิได้มุ่งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแต่มุ่งเขียนเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้แก่ เพื่อการปฏิบัติงานและอาชีพ และเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ งานเขียนทั้งสองประเภทอาจแบ่งได้ดังต่อไปนี้

(1) งานเขียนเพื่อการปฏิบัติและอาชีพ เช่น หนังสือราชการหรือจดหมายราชการ จดหมายกิจธุระ จดหมายธุรกิจ บันทึก รายงานการประชุม บทโฆษณาและบทประชาสัมพันธ์ ประกาศแจ้งความ คำสั่งระเบียบ ข่าว ฯลฯ

(2) งานเขียนทางวิชาการ เช่น บทความวิชาการ บทความวิจัย ตำราแบบเรียนหรือหนังสือเรียน เอกสารประกอบการสอน สารานุกรม พจนานุกรม ฯลฯ

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า ประเภทการเขียนที่แบ่งตามรูปแบบการเขียน จำแนกได้เป็นการเขียนร้อยแก้ว และการเขียนร้อยกรอง โดยการเขียนร้อยแก้วแตกต่างจากการเขียนร้อยกรองที่การเขียนร้อยแก้วไม่มีฉันทลักษณ์ ไม่มีจังหวะของเสียง ไม่มีสัมผัสที่แน่นอน ส่วนประเภทการเขียน

ที่แบ่งตามลักษณะเนื้อหา มีเนื้อที่แตกต่างกันตามจุดมุ่งหมายในการเขียนของผู้เขียนและจุดมุ่งหมายในการอ่านของผู้อ่าน

2.4 การเขียนที่ปรากฏในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษา โดยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น. 12) มีรายละเอียดดังนี้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

คุณภาพของผู้เรียนด้านการเขียน เมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น. 39) มีดังต่อไปนี้

1) มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

คุณภาพของผู้เรียนด้านการเขียน เมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น. 40) มีดังต่อไปนี้

1) มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

คุณภาพของผู้เรียนด้านการเขียน เมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น. 41) มีดังต่อไปนี้

1) เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

คุณภาพของผู้เรียนด้านการเขียน เมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น. 42) มีดังต่อไปนี้

1) เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึก รายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิง

ผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น. 48-49) กำหนดตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้

ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทั้งหมด 74 ตัวชี้วัด ประกอบไปด้วยการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงมารยาทในการเขียน โดยสอดคล้องกับคุณภาพของผู้เรียนในส่วนของงานเขียนที่กำหนดไว้เมื่อเรียนจบระดับชั้นต่าง ๆ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ตัวชี้วัดได้ดังนี้

ตัวชี้วัดชั้นปีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 3 ตัวชี้วัด โดยประเภทการเขียนที่มุ่งเน้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ การเขียนคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และการเขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ

ตัวชี้วัดชั้นปีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ตัวชี้วัด โดยประเภทการเขียนที่มุ่งเน้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ การเขียนคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด การเขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ และการเขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ

ตัวชี้วัดชั้นปีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนทั้งสิ้น 6 ตัวชี้วัด โดยประเภทการเขียนที่มุ่งเน้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ การเขียนคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด การเขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน การเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนจดหมายลาครู และการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

ตัวชี้วัดชั้นปีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนทั้งสิ้น 8 ตัวชี้วัด โดยประเภทการเขียนที่มุ่งเน้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ การเขียนคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด การเขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน การเขียนย่อความจากเรื่องสั้น ๆ การเขียนจดหมายถึงเพื่อน และบิดามารดา การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า และการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

ตัวชี้วัดชั้นปีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนทั้งสิ้น 9 ตัวชี้วัด โดยประเภทการเขียนที่มุ่งเน้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ การเขียนคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด การเขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน การเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา การกรอกแบบรายการต่าง ๆ และการเขียนเรื่องตามจินตนาการ และสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดชั้นปีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนทั้งสิ้น 9 ตัวชี้วัด โดยประเภทการเขียนที่มุ่งเน้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ การเขียนคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด การเขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน การเขียนจดหมายส่วนตัว การกรอกแบบรายการต่าง ๆ และการเขียนเรื่องตามจินตนาการ และสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดชั้นปีในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 9 ตัวชี้วัด โดยประเภทการเขียนที่มุ่งเน้นในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ การเขียนคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม การเขียนบรรยายและสภการณโดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ การเขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ การเขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้าและโครงการงาน

ตัวชี้วัดชั้นปีในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวนทั้งสิ้น 8 ตัวชี้วัด โดยประเภทการเขียนที่มุ่งเน้นในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ การเขียนคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนบรรยายและพรรณนา การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้า การเขียนจดหมายกิจธุระ การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปีในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ตัวชี้วัด โดยประเภทการเขียนที่มุ่งเน้นในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ การเขียนคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา การเขียนชีวประวัติ หรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ การเขียนย่อความ การเขียนจดหมายกิจธุระ การเขียนอธิบาย ชี้แจง และแสดงความคิดเห็น และโต้แย้งอย่างมีเหตุผล การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ การกรอกแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้ และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน การเขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้าและโครงการงาน

ตัวชี้วัดช่วงชั้นในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีจำนวนทั้งสิ้น 8 ตัวชี้วัด โดยประเภทการเขียนที่มุ่งเน้นในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ได้แก่ การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย การผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ การประเมินงานเขียนของผู้อื่นแล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง การเขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง การบันทึกการศึกษา ค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

2.5 ปัญหาและอุปสรรคของการเขียน

มีผู้ระบุปัญหาและอุปสรรคของการเขียนไว้หลาย तरह ซึ่งก็มีแนวทางระบุปัญหาและอุปสรรคในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ชนกพร อังศิริวิริยะ (2560, น. 11) กล่าวว่า เมื่อพิจารณาประสบการณ์การอ่านงานเขียนของผู้เรียนส่วนใหญ่พบว่า ข้อบกพร่องในการเขียนจะมีลักษณะคล้ายคลึงกันและที่ปรากฏเป็นประจำสม่ำเสมอ ได้แก่

1. เขียนผิดรูปแบบ เช่น เขียนไม่ตรงตามประเภทของงานเขียน
2. เขียนไม่ครบความ เช่น ขาดประธาน หรือคำสำคัญในประโยค
3. เขียนไม่ตรงประเด็น เช่น เขียนเนื้อหาไม่ตรงกับชื่อเรื่อง หรือไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานเขียน
4. เขียนโดยไม่ลำดับความคิด เช่น ไม่เขียนย่อหน้าหรือเขียนวกวน
5. เขียนไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย เช่น เรื่องการใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง การเขียนคำศัพท์ผิด ฯลฯ

จันตรี คุปตะวาทีน (2554, น. 8-15) กล่าวว่า คนส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ที่แสดงออกทางภาษาได้ดีโดยเฉพาะการพูด แต่การเขียนบางคนยังมีปัญหาอยู่มากบ้างน้อยบ้างตามโอกาสและประสบการณ์ อย่างไรก็ตามการเขียนยังเป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคน

ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการเขียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนา โดยครูผู้สอนภาษาไทยจะต้องทราบเพื่อเป็นพื้นฐานในการวางแผนเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งการสอนเขียนเป็นปัญหาที่จะต้องแก้อย่างต่อเนื่อง และครูผู้สอนจะต้องพัฒนาทักษะการเขียนสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดพลัง ไม่เบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ดีต่อการเขียน นักเรียนก็จะสามารถพัฒนาการเขียนได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนใน 3 หัวข้อ ดังนี้ แนวคิดในการพัฒนาทักษะการเขียน วิธีการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียน กิจกรรมในการพัฒนาทักษะการเขียน

3.1 แนวคิดในการพัฒนาทักษะการเขียน

มีผู้เสนอแนวคิดในการพัฒนาทักษะการเขียนไว้ดังนี้

จันตรี คุปตะวาทีน (2554, น. 8-17) เสนอว่า ทักษะการเขียนมีความยุ่งยากและสลับซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะนอกจากจะเขียนเป็นตัวอักษรซึ่งเป็นเครื่องหมายแทนเสียงที่ใช้ในการพูดแล้ว ผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการสังเคราะห์ความรู้ ความคิด ความรู้สึก อารมณ์ เรียบเรียงเป็น

ภาษาที่สละสลวย กะทัดรัดชัดเจน สามารถสื่อความหมายไปยังผู้อ่านได้ตรงกับที่ตนต้องการอีกด้วย ทักษะการเขียนแม้ว่าจะมีความสลับซับซ้อนแต่ผู้เขียนก็สามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้

สำลี รักสุทธิ (2553, น. 101) กล่าวว่า ครูสอนการเขียนเพื่อให้นักเรียนเกิดสิ่งต่อไปนี้

1. เพื่อให้เขียนสะกดการันต์ถูกต้องตามหลักภาษาไทย
2. เพื่อให้แต่งประโยคเพื่อสื่อสารได้ถูกต้อง
3. เพื่อให้จดบันทึกความรู้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการได้
4. เพื่อให้เขียนสื่อความรู้ความคิดทัศนคติของตนเองให้คนอื่นทราบได้
5. เพื่อให้สามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้

สุจิริต เพียรชอบ (2554, น. 248-254) กล่าวว่า การเขียน เป็นทักษะการส่งสาร (expressive skills) ร่วมกับทักษะการพูด และเป็นหนึ่งในทักษะทั้งสี่ อันได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน โดยได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน รายละเอียดมีดังนี้

1. รวบรวมความรู้เพื่อการสร้างสรรค์ การจะเขียนได้ดีนั้นผู้เขียนจะต้องมีความรอบรู้ รู้รอบ เพราะฉะนั้นผู้พัฒนาทักษะการเขียนจะต้องพัฒนาตนเองในด้านการศึกษาค้นคว้า รวบรวมความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ได้เนื้อหาที่ถูกต้องสมบูรณ์

2. เห็นความสำคัญของการพัฒนา การที่จะเขียนได้ดีนั้นผู้เขียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับตนเองว่ามีความสามารถในการเขียนมากน้อยเพียงใด

3. ประารถนาที่จะเขียน ความพอใจและความปรารถนาที่จะเขียนเป็นสิ่งสำคัญมาก แม้ทักษะการเขียนจะมีความสำคัญมากเพียงใดก็ตาม หากผู้เขียนไม่ปรารถนาที่จะเขียนแล้วการพัฒนาที่ไร้ประโยชน์ ผู้เขียนจึงควรปลูกฝังฉันทะและศรัทธาให้เกิดขึ้นในตน ต้องการคิด ต้องการเขียน และต้องการเผยแพร่ความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของตนให้ผู้อื่นได้รับทราบ เมื่อเกิดความปรารถนาที่จะเขียนแล้วก็จะพยายามพัฒนาทักษะการเขียนของตนให้ดีขึ้น

4. เรียนและเลียนกระบวนการ ผู้เขียนที่ดีควรพยายามศึกษาเรียนรู้กระบวนการเขียนของนักเขียนที่ประสบความสำเร็จ และเลียนแบบกระบวนการนั้น

5. พยายามส่งสารด้วยการเขียน ควรพยายามส่งสารเป็นข้อเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร

6. พากเพียรในการนำเสนอ นำเสนอข้อเขียนที่พัฒนาขึ้น

7. เขียนเสมอเป็นประจำ การเขียนเป็นทักษะยิ่งเขียนบ่อยบ่อยก็จะเขียนได้คล่อง

8. ทำตัวให้เป็นคนมีเวลา การที่จะเป็นนักเขียนที่ดีนั้นจะต้องทำตัวให้เป็นคนมีเวลาแม้เวลาสักน้อยนิดก็เขียนได้ จะเขียนในที่ใดสภาพการอย่างไรก็เขียนได้

9. ทำผลงานให้มีคุณค่า ด้วยการใช้ความคิดริเริ่ม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากเพราะทำให้งานเขียนมีคุณค่า

10. การตรวจแก้ไขเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ งานเขียนที่ดีผู้เขียนจะต้องตรวจทานแก้ไขเพิ่มเติมตลอดช่วงเวลาที่เขียน การแก้ไขตรวจทานจะทำให้ได้งานเขียนที่ถูกต้องสมบูรณ์ไม่ผิดพลาด ในขณะเดียวกันยังช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ในการเขียนงานต่อไป

จากแนวคิดในการพัฒนาทักษะการเขียนดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าทักษะการเขียนมีความยุ่งยากและสลับซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ ดังนั้นผู้เขียนจะต้องมีความสามารถมากจนสามารถสื่อความหมายไปยังผู้อ่านได้ ผู้พัฒนาทักษะการเขียนจึงควรพิจารณาว่าจะฝึกเขียนประเภทใดบ้างจึงจะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนและการเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการเขียน

3.2 วิธีการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียน

มีผู้เสนอวิธีการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียน ไว้ดังนี้

วรรณภา บัวเกิด (2561, น. 225) กล่าวว่า การเขียนเป็นวิธีการถ่ายทอดความคิด การคิดกับการเขียนจึงเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก งานเขียนที่ได้ความชัดเจนผู้เขียนก็ต้องมีความคิดที่ชัดเจน แนวทางการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน มีวิธีสอนทั้งหมด 4 วิธี ดังนี้

1. วิธีสอนเพื่อสร้างเสริมความคิด

การแก้ปัญหาการสอนทักษะการเขียนในด้านผู้เรียนขาดความรู้ ความคิดที่จะนำมาเขียน ทำให้เริ่มต้นเขียนไม่ได้นั้น ผู้สอนควรใช้วิธีการเสริมสร้างความคิดด้วยการเลือกเรื่องที่ น่าสนใจ และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน นอกจากนี้ควรใช้วิธีสอนที่เป็นสิ่งเร้ากระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดปฏิกิริยาตอบสนองด้านความคิด

2. วิธีสอนเพื่อขยายความคิด

เป็นวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถขยายประเด็นหลักด้วยประเด็นย่อย อาจใช้แนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้มาใช้ นอกจากนี้จากทฤษฎีดังกล่าวยังใช้ในการขยายประเด็นเนื้อหาสำหรับการเขียนต่าง ๆ อีกด้วยเมื่อขยายประเด็นแล้วผู้สอนควรแนะนำผู้อื่นให้กำหนดขอบเขตของความคิดให้เหมาะสม

3. วิธีสอนเพื่อจัดระเบียบความคิด

เป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายทอดความคิดผู้สอนที่ควรพัฒนาให้ผู้เรียนมีวิธีการคิดเป็นระบบด้วยวิธีสอนที่เสนอขั้นตอนของการคิดรูปแบบต่าง ๆ เป็นการสร้างนิสัยในการคิดที่ถูกต้องเมื่อฝึกทักษะการเขียน ผู้เรียนก็สามารถจัดระเบียบความคิดของตนเองก่อนเพราะเป็นงานเขียนที่ดี

4. วิธีสอนเพื่อเรียบเรียงความคิด

เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการเขียน ผู้เขียนต้องอาศัยความสามารถด้านการใช้ภาษา ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างการเขียนและรูปแบบการเขียน การสอนให้เรียบเรียงความคิดจึงอาจใช้แบบฝึกทางภาษาและการวิเคราะห์จากตัวอย่างงานเขียน

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, น. 58) เสนอแนะวิธีสอนในการฝึกทักษะเขียน ดังต่อไปนี้

1. ก่อนสอนครูควรพุดจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้อง ชัดเจนว่าการเขียนหนังสือถูกต้องชัดเจนเป็นการแสดงว่าผู้เขียนเป็นผู้มีการศึกษาดี ใครอ่านข้อความนั้นมาก็เข้าใจได้ง่าย ไม่มีการเข้าใจผิด และควรอธิบายให้เข้าใจประโยชน์ที่จะได้จากการเขียนแต่ละประเภทด้วย

2. พยายามสอนให้จำเสียงสัมพันธ์กับการฟัง การพูด และการอ่าน วิธีที่จะสอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ นั้น ก็คือ ก่อนที่จะเขียนสิ่งใดควรเริ่มต้นด้วยการฝึกให้รู้จักฟังเสียก่อน แล้วจึงเขียนให้ฟังคำถามแล้วเขียนตอบตรงคำถาม เก็บสิ่งที่ได้ฟังจากการบรรยายไปเขียน หรือให้อภิปรายกันในเรื่องที่จะเขียน จนแน่ใจว่านักเรียนมีความรู้และความคิดที่จะเขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงให้เขียน บางครั้งครูอาจกำหนดให้นักเรียนไปอ่านหรือค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือในห้องสมุดมาเขียนก็ได้

3. ในกรณีที่นักเรียนเขียนหนังสือสะกดตัวผิดพลาดนั้น ครูควรหาอุบายให้นักเรียนเกิดความรูสึกเต็มใจที่จะแก้ข้อบกพร่องผิดพลาดของตน ดีกว่าทำโทษให้แก้แล้วแก้อีกจนนักเรียนเบื่อหน่ายซึ่งไม่ทำให้เกิดผลดีแต่อย่างใด วิธีแก้ อาจจะทำได้โดยรวบรวมคำที่นักเรียนมักสะกดผิดเสมอ ๆ เขียนบนกระดานดำหรือเขียนใส่บัตรคำนำไปติดไว้บนป้ายประกาศของชั้น ครูมอบหน้าที่ให้เด็กช่วยกันเขียนบัตรคำก็ได้เมื่อรวบรวมคำที่ติดไว้ให้ดูได้มาก ๆ แล้ว ควรทดสอบเสียบ้างเป็นระยะๆ หรือให้นักเรียนทำสถิติการเขียนคำถูกแต่ละครั้งของตนไว้ก็ได้ บางทีบางครั้งอาจให้แข่งขันสะกดคำถูกบ้างก็ได้ ทั้งนี้จะเป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จักระวังตัวไม่ให้เขียนผิด

4. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ให้ทำหนังสือเขียนสำหรับชั้น หรือประกวดเขียนนิทาน หรือประกวดเขียนเรื่องจริงที่ได้ประสบมาด้วยตนเอง ก็เป็นทางส่งเสริมทักษะการเขียนของนักเรียนได้เหมือนกัน

5. ในการสอนวิชาต่าง ๆ อาจมีโอกาที่จะฝึกทักษะเขียนได้เสมอ ครูที่สอนภาษาไทย ควรจะได้มีการปรึกษาหารือกับครูที่สอนวิชาอื่นๆ เพื่อช่วยกันหรือรวมหมู่กันสอนให้สาระวิชาต่าง ๆ สัมพันธ์กันโดยใช้เนื้อหาในวิชาอื่นสำหรับฝึกทักษะเขียนก็ได้ เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ ฯลฯ อาจให้เขียนเรียงความรายงานในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ก็ได้

สำลี รักสุทธี (2553, น. 101) กล่าวว่า การสอนเขียนควรมีหลักการไว้ดังนี้

1. ก่อนสอนครูควรตรวจสอบความสามารถในการเขียนของนักเรียน

2. ครูควรปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าของการเขียนที่ดีที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และสามารถยึดเป็นหลักอาชีพได้ในอนาคต

3. การสอนแต่ละครั้งครูต้องตั้งจุดประสงค์ในแต่ละครั้งอย่างชัดเจน

4. ในการสอนเขียน ครูไม่ควรกำหนดหัวข้อเรื่องตายตัว ควรให้นักเรียนมีโอกาสเสนอและเลือกหัวเรื่องเอง

5. ควรสอนทักษะการเขียนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ

6. ครูควรใช้กลไก วิธีการจูงใจหลาย ๆ รูปแบบ
  7. การจัดกิจกรรมและมอบหมายงาน ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
  8. ครูควรใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบเพื่อให้บรรยากาศในการเรียนการสอนน่าสนใจเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเขียน
  9. ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลาย ๆ ประเภท และควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมนั้นด้วย และกิจกรรมการเขียนนั้นก็ควรจะเป็นกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์ตรง ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองให้มากขึ้น
  10. การสอนทักษะการเขียนที่ได้ผลดีนั้น ครูควรเลือกใช้สื่อการสอนประกอบด้วย เพราะจะช่วยเราความสนใจและยังทำให้เข้าใจบทเรียนเร็วขึ้น
  11. ครูควรวางแผนการสอนอย่างละเอียด
  12. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการสร้างเกมการเขียนประเภทต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อฝึกให้นักเรียนเขียนโดยมีเกม นอกจากนี้ยังเป็นการประเมินผลง่ายขึ้น นักเรียนเองก็สามารถปรับปรุงทักษะการเขียนของตนเองให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
  13. ในกรณีที่นักเรียนประสบปัญหาในการเขียน เช่น ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นภาษาเขียน ครูอาจช่วยได้โดยสร้างสถานการณ์ และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเขียน
  14. เมื่อนักเรียนเขียนตามที่ครูมอบหมายแล้ว ครูควรรีบตรวจให้เสร็จแล้วคืนให้นักเรียน พร้อมทั้งเขียนติชมอย่างชัดเจนเพื่อว่านักเรียนจะได้ทราบว่าตนมีข้อด้อยอย่างไร ทั้งนี้เป็นการช่วยให้นักเรียนมีกำลังใจในการเขียนต่อไป
  15. นอกจากสอนเขียนในชั้นเรียนปกติแล้ว ครูควรจัดกิจกรรมหรือมอบหมายงานให้นักเรียนไปทำนอกชั้นเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสเขียนได้อย่างสม่ำเสมอ
- จากหลักการสอนที่กล่าวมานั้นสรุปได้ว่าการสอนเขียนผู้สอนควรทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อนสอนแล้วจึงสอนโดยวางแผนการสอนให้ละเอียดสอนให้สัมพันธ์กับทักษะและวิชาอื่น ๆ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและสร้างเกณฑ์ในการประเมินผลการเขียนด้วย

3.3 กิจกรรมในการพัฒนาทักษะการเขียน

มีผู้เสนอกิจกรรมในการพัฒนาทักษะการเขียน ไว้หลายพรรณาดังนี้

สุจริต เพียรชอบ (2554, น. 255-261) เสนอว่า การพัฒนาทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น จะต้องเขียนอย่างสม่ำเสมอและทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นประจำจึงจะเขียนได้ดีเขียนได้คล่อง กิจกรรมในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ มีดังนี้ การเขียนถิ่นหรือบันทึกประจำวัน การเขียนอัตชีวประวัติ การบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ การเขียนแนะนำหนังสือ การเขียนแนะนำเพลง การเขียนแนะนำการแสดง การเขียนเล่าประสบการณ์ การเขียนแสดงความรู้สึกอารมณ์และความประทับใจต่าง ๆ การเขียนนำเที่ยว

การเขียนบทวิจารณ์ การเขียนบทความ การเขียนเอกสารคำสอน การเขียนตำรา และการตั้งกลุ่มชมรม นักเขียนสมัครเล่น

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, น. 58) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ให้ทำหนังสือ เขียนสำหรับชั้น หรือประกวดเขียนนิทาน หรือประกวดเขียนเรื่องจริงที่ได้ประสบมาด้วยตนเองก็เป็นทาง ส่งเสริมทักษะการเขียนของนักเรียนได้เหมือนกัน

สำลี รักษุทธิ์ (2553, น. 102) กล่าวว่า ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลาย ๆ ประเภท และควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมนั้นด้วย และกิจกรรมการเขียนนั้นก็ควรจะเป็นกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์ตรงผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองให้มากขึ้น

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นจะต้องเขียนอย่างสม่ำเสมอและทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นประจำจึงจะเขียนได้ดีเขียนได้คล่อง ผู้สอนสามารถนำกิจกรรมในการ พัฒนาทักษะการเขียนไปปรับใช้ได้ใน การเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนและงานวิจัยที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับเรื่องที่ศึกษาดังนี้

สุภาพร กรุณา (2548) สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาไทยระดับ ประถมศึกษาตั้งแต่ปี 2536 - 2546 จำนวน 34 เล่ม ผลการศึกษาสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโทจากสถาบันในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปและสังเคราะห์ เชิงคุณลักษณะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบสรุปงานวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลทั่วไป ของงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาไทยระดับประถมศึกษาจำนวน 34 เล่ม ส่วนใหญ่พิมพ์ในปี พ.ศ. 2542 เป็นงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมากที่สุดร้อยละ 67.65 เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ที่เก็บ รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานตามประถมศึกษาแห่งชาติมากที่สุด ร้อยละ 61.76 สื่อหรือวิธีการที่นำมาใช้มากที่สุดคือ แบบฝึกทักษะร้อยละ 58.82 และ 2) ผลการ สังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่างานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์มีเนื้อหา เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ การเขียนคำยาก การสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ก ก แม่ก ด แม่ก บ แม่ก น ที่มีในหนังสือเรียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 และพบว่านักเรียนมักเขียนผิดจึงนำมา สร้างแบบฝึกทักษะเพื่อให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้สูงขึ้น งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อที่นำมาใช้ ได้แก่ แบบ ฝึกทักษะ ชุดการสอน เกม วิธีทดสอบ หนังสือแผ่นเดียว บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีการกำหนด

จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้าง มีการตรวจหาประสิทธิภาพ แล้วจึงนำมาใช้โดยการสร้างหลักแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้แบบฝึกทักษะ ชุดการเรียนการสอน เกม วิชิตดสอบ หนังสือแผ่นเดียว บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีประสิทธิภาพและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

ธวัช วันชูชาติ (2543) สังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - 2540 จำนวน 138 เล่ม โดยนำมาสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือสังเคราะห์ 1 ชุด คือ แบบสรุปลักษณะงานวิจัย การวิเคราะห์ใช้วิธีแจกแจงความถี่ของวิทยานิพนธ์ จำแนกตามเนื้อหาสาระที่วิจัย วิจัยยัย สถาบันที่ผลิต และปีที่พิมพ์เผยแพร่ ผลการสังเคราะห์สรุปได้ดังนี้ 1) วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยผลิตมากที่สุดในปี พ.ศ. 2535 เนื้อหาสาระส่วนใหญ่เป็นด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอน ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นเชิงทดลอง ประชากรส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา 2) ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะพบว่า การสอนโดยใช้เทคนิคใหม่ ๆ ส่วนใหญ่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีเทคนิคการสอนบางวิธีที่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา หรือคุณลักษณะเฉพาะตัวของผู้สอนที่อาจทำให้การนำมาใช้ไม่บรรลุผลที่วางไว้ สื่อการเรียนการสอนที่ผลิตมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน การสอนที่ใช้สื่อการเรียนการสอนส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ และประสบการณ์ของครูผู้สอนมีผลต่อพฤติกรรมการสอน ปัญหาของครู คือ ขาดความเข้าใจและขาดประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องทักษะกระบวนการ จึงถึงเลที่จะให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และหาคำตอบด้วยตนเอง

สุทธา รัตนศักดิ์ (2544) ได้สังเคราะห์งานวิจัยสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2536 - 2543 สังเคราะห์งานวิจัยของสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 - 2543 จำนวน 83 เรื่อง ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกสรุปรายละเอียดงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดำเนินการสังเคราะห์เชิงปริมาณ โดยการจำแนกข้อมูลแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าสถิติร้อยละ และสังเคราะห์เชิงคุณภาพโดยการจำแนกเนื้อหาและข้อค้นพบของงานวิจัยเรียบเรียงสาระสำคัญแล้วสรุปเป็นหมวดหมู่เดียวกัน ผลการสังเคราะห์งานวิจัยสรุปได้ว่า เชิงปริมาณพบว่ามีงานวิจัยมากที่สุดในปีการศึกษา 2540 จำนวน 23 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยลักษณะวิทยานิพนธ์ จำนวน 57 เรื่อง และเป็นการค้นคว้าแบบอิสระ จำนวน 26 เรื่อง เนื้อหาของงานวิจัยเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีสอนมากที่สุด จำนวน 37 เรื่อง ผลการสังเคราะห์เชิงคุณภาพพบว่า วิธีสอนทุกวิธีทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนตามวิธีสอนแบบปกติ ส่วนสื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานทุกสื่อ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้สื่อการสอน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย ดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์ และการศึกษาค้นคว้าอิสระที่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2551 - 2560 รวมทั้งสิ้น 132 เรื่อง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา มี 2 ฉบับ ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

2.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยใช้แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มีทั้งหมด 20 รายการ ตามข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการรายงานผลการวิจัย โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินคุณภาพงานวิจัย และแปลผลคุณภาพงานวิจัยดังต่อไปนี้

ดีมาก	= 5 คะแนน	หมายถึง งานวิจัยมีรายละเอียดถูกต้อง ครบถ้วน
ดี	= 4 คะแนน	หมายถึง งานวิจัยมีรายละเอียดถูกต้อง ไม่ค่อยครบถ้วน
ปานกลาง	= 3 คะแนน	หมายถึง งานวิจัยมีรายละเอียดถูกต้อง ไม่ครบถ้วน

พอใช้ = 2 คะแนน หมายถึง งานวิจัยมีรายละเอียดไม่ค่อยถูกต้อง ไม่ครบถ้วน

ปรับปรุง = 1 คะแนน หมายถึง งานวิจัยมีรายละเอียดไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน
จากนั้นผู้วิจัยรวมผลคะแนนทั้งหมด 100 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ และพิจารณา
จำแนกคุณภาพงานวิจัยตามเกณฑ์ ดังนี้

ดีมาก ได้คะแนนในช่วงร้อยละ 90 – 100

ดี ได้คะแนนในช่วงร้อยละ 80 – 89

ปานกลาง ได้คะแนนในช่วงร้อยละ 70 – 79

พอใช้ ได้คะแนนในช่วงร้อยละ 60 – 69

ปรับปรุง ได้ต่ำกว่าคะแนนร้อยละ 60

ผู้วิจัยคัดเลือกงานวิจัยที่ใช้ในการสังเคราะห์ครั้งนี้โดยงานวิจัยต้องมีคุณภาพในระดับดีขึ้นไป (ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป)

2.1.2 นำแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2.1.3 นำแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยไปใช้เก็บข้อมูล

2.2 แบบสรุปลักษณะของงานวิจัย

2.2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย เป็นแนวทางในการสร้างแบบสรุปลักษณะของงานวิจัย

2.2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสรุปลักษณะของงานวิจัยโดยดัดแปลงจากรายงานการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา” (ปวีณรัถกัญ เล็กสมสันต์, 2550, น.105-108) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

ประกอบด้วย ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย ปีที่พิมพ์เผยแพร่ มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย และประเภทของงานวิจัย

ตอนที่ 2 ระเบียบวิธีวิจัย

ประกอบด้วย สมมติฐานการวิจัย รูปแบบการวิจัย แบบแผนการวิจัย การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ประเภทของเนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาทักษะ การเขียน ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 3 ผลการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัย ดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

3.1.1 สํารวจรายชื่อ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปีพุทธศักราช 2551 – 2560

3.1.2 รวบรวมงานวิจัยจากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ และการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยจากแหล่งสืบค้น 2 วิธี คือ การสืบค้นจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัย และการสืบค้นผ่านระบบเครือข่ายห้องสมุดอุดมศึกษาในประเทศไทย (ThaiLIS)

3.1.3 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และบันทึกข้อมูลผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย

3.1.4 คัดเลือกและรวบรวมงานวิจัยที่มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับดีขึ้นไป (ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป) จำนวนทั้งสิ้น 132 เรื่อง

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย

3.2.1 บันทึกข้อมูลงานวิจัยที่ผ่านการประเมินคุณภาพงานวิจัยแล้ว จำนวน 132 เรื่องลงในแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย

3.2.2 นำผลที่ได้จากการบันทึกข้อมูลในแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลใน 2 ลักษณะ ดังนี้

4.1 ข้อมูลจากแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย

4.2 ข้อมูลจากแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย

4.2.1 ข้อมูลจากแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัยตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย และระเบียบวิธีวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

4.2.2 ข้อมูลจากแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัยตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัย ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2551 - 2560 จำนวน 132 เรื่อง ด้วยวิธีการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอนตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย
  - ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย
- รายละเอียดในแต่ละตอนมีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเขียนภาษาไทย

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของปีที่พิมพ์เผยแพร่งานวิจัย

ปีที่พิมพ์เผยแพร่	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
พ.ศ. 2551	19	14.39
พ.ศ. 2552	20	15.15
พ.ศ. 2553	39	29.55
พ.ศ. 2554	16	12.12
พ.ศ. 2555	10	7.58
พ.ศ. 2556	11	8.33
พ.ศ. 2557	6	4.55
พ.ศ. 2558	6	4.55
พ.ศ. 2559	3	2.27
พ.ศ. 2560	2	1.51

จากตารางที่ 4.1 พบว่าปีที่พิมพ์เผยแพร่งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนส่วนใหญ่ คือ ปี พ.ศ. 2553 จำนวน 39 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.55 รองลงมาคือ ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.15 และปี พ.ศ. 2551 จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.39

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของประเภทงานวิจัย

ประเภทงานวิจัย	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
วิทยานิพนธ์	106	80.30
การศึกษาค้นคว้าอิสระ	26	19.70

จากตารางที่ 4.2 พบว่าประเภทงานวิจัยส่วนใหญ่ คือ วิทยานิพนธ์ จำนวน 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80.30 รองลงมา คือ การศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 26 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.70

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของมหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย

มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	8	6.06
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เกษตรศาสตร์	3	2.27
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	16	12.12
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	10	7.58
มหาวิทยาลัยทักษิณ	1	0.76
มหาวิทยาลัยบูรพา	7	5.30
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	21	15.91
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	1	0.76
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2	1.51
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	4	3.03
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	4	3.03
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	5	3.79
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	2	1.51

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	1	0.76
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	13	9.85
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	1	0.76
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	1	0.76
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	6	4.54
มหาวิทยาลัยศิลปากร	14	10.61
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	12	9.09

จากตารางที่ 4.3 พบว่า มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัยส่วนใหญ่ คือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.85 ของทั้งหมด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.12 และรองลงมาอีก คือ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.61

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
มีสมมติฐานแบบทางเดียว	81	61.36
มีสมมติฐานแบบทาง 2 ทาง	16	12.12
ไม่มีสมมติฐาน	35	26.52

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สมมติฐานการวิจัยส่วนใหญ่ คือ งานวิจัยที่มีสมมติฐานแบบทางเดียว จำนวน 81 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 61.36 รองลงมา คือ งานวิจัยที่ไม่มีสมมติฐาน จำนวน 35 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.52 และงานวิจัยที่มีสมมติฐานแบบทาง 2 ทาง จำนวน 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.12

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัย	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
การวิจัยเชิงสำรวจ	1	0.76
การวิจัยเชิงทดลอง	110	83.33
การวิจัยและพัฒนา	8	6.06
การวิจัยเชิงปฏิบัติการ	13	9.85

จากตารางที่ 4.5 พบว่า รูปแบบการวิจัยส่วนใหญ่ คือ รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง จำนวน 110 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา คือ รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.85 และรูปแบบการวิจัยและพัฒนา จำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.06

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของแบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัย	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
วัดก่อน – หลังการทดลอง แบบกลุ่มเดียว	104	78.79
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วัดก่อน – หลังการทดลอง	22	16.67
กลุ่มเดียว วัดหลังการทดลอง	4	3.03
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วัดหลังการทดลอง	2	1.51

จากตารางที่ 4.6 พบว่า แบบแผนการวิจัยส่วนใหญ่ คือ วัดก่อน – หลังการทดลอง แบบกลุ่มเดียว จำนวน 104 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 78.79 รองลงมา คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วัดก่อน – หลังการทดลอง จำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และกลุ่มเดียว วัดหลังการทดลอง จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.03

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
1 กลุ่ม	106	80.30
2 กลุ่ม	26	19.70

จากตารางที่ 4.7 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ งานวิจัยที่ศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 กลุ่ม จำนวน 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80.30 รองลงมาเป็นงานวิจัยที่ศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่ม จำนวน 26 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.70

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง

การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
สุ่มอย่างง่าย	22	16.66
สุ่มแบบกลุ่ม	25	18.94
สุ่มแบบหลายขั้นตอน	5	3.79
เลือกแบบเจาะจง	79	59.85
เลือกแบบยกชั้น	1	0.76

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การได้มาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ การเลือกแบบเจาะจง จำนวน 79 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 59.85 รองลงมา คือ การสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 25 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.94 และรองลงมาอีก คือ การสุ่มอย่างง่าย จำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.66

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
ประถมศึกษา	79	59.84
มัธยมศึกษา	42	31.82

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	6	4.55
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	1	0.76
อื่นๆ	4	3.03

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ระบุชั้นปีส่วนใหญ่ คือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 79 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 59.84 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 31.82 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.55

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจำแนกชั้นปี

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกชั้นปี	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
ประถมศึกษา	79	59.84
ชั้นปีที่ 1	11	8.33
ชั้นปีที่ 2	12	9.09
ชั้นปีที่ 3	15	11.36
ชั้นปีที่ 4	15	11.36
ชั้นปีที่ 5	12	9.09
ชั้นปีที่ 6	14	10.61
มัธยมศึกษา	42	31.82
ชั้นปีที่ 1	13	9.84
ชั้นปีที่ 2	6	4.55
ชั้นปีที่ 3	6	4.55
ชั้นปีที่ 4	4	3.03
ชั้นปีที่ 5	7	5.30
ชั้นปีที่ 6	6	4.55

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกชั้นปี	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	6	4.55
ชั้นปีที่ 1	4	3.03
ชั้นปีที่ 2	1	0.76
ชั้นปีที่ 3	1	0.76
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	1	0.76
ชั้นปีที่ 1	1	0.76
อื่นๆ	4	3.03

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจำแนกชั้นปีส่วนใหญ่ คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 11.36 รองลงมา คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.61 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.84

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของตัวแปรต้น

ตัวแปรต้น	จำนวน (127 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
การใช้แบบฝึก / ชุดฝึก	38	29.92
การใช้ชุดการสอน / ชุดกิจกรรม	12	9.45
การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน / บทเรียนสำเร็จรูป	9	7.09
การใช้รูปแบบการเรียนการสอน	66	51.97
การใช้เกมการศึกษา	2	1.57

จากตารางที่ 4.11 พบว่า การจำแนกตัวแปรต้นส่วนใหญ่ คือ การใช้รูปแบบการเรียนการสอน จำนวน 66 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 51.97 รองลงมา คือ การใช้แบบฝึก/ชุดฝึก จำนวน 38 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.92 และการใช้ชุดการสอน/ชุดกิจกรรม จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.45

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอน	จำนวน (66 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย	21	31.82
เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย	13	19.70
เน้นการบูรณาการ	32	48.48

จากตารางที่ 4.12 พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนส่วนใหญ่ คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ จำนวน 32 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 48.48 รองลงมา คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย จำนวน 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 31.82 และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัยจำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.70

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม	จำนวน (127 เรื่อง)	ร้อยละ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	45	35.43
เจตคติ	8	6.30
ความพึงพอใจ	24	18.90
ความสามารถในการเขียน	77	60.63

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ตัวแปรตามส่วนใหญ่ คือ ความสามารถในการเขียน จำนวน 77 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.63 รองลงมา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 45 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.43 และ ความพึงพอใจ จำนวน 24 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.90

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	106	80.30
แบบวัดเจตคติ	8	6.06
แบบสอบถาม	33	25.00
แบบสังเกต	19	14.39
แบบสัมภาษณ์	10	7.58

จากตารางที่ 4.14 พบว่า เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80.30 รองลงมา คือ แบบสอบถาม จำนวน 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และแบบสังเกต จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.39

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ
การตรวจสอบความตรง	132	100.00
การตรวจสอบความเที่ยง	80	60.60
การตรวจสอบความยาก	60	45.45
การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก	69	52.27

จากตารางที่ 4.15 พบว่า การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือส่วนใหญ่ คือ การตรวจสอบความตรง จำนวน 132 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา คือ การตรวจสอบความเที่ยง จำนวน 80 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.60 และการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก จำนวน 69 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 52.27

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของ ประเภทการเขียนที่ศึกษา

ประเภทการเขียนที่ศึกษา	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ (100.00)
ร้อยแก้ว	126	95.45
เขียนภาษาไทย	17	12.88
เขียนสะกุดคำ	38	28.79
เขียนเชิงสร้างสรรค์	32	24.24
เขียนย่อความ	4	3.03
เขียนเรียงความ	11	8.34
เขียนความเรียง	3	2.27
เขียนรายงาน	2	1.51
เขียนบทความ	1	0.76
เขียนสื่อสาร	3	2.27
เขียนแสดงความคิดเห็น	2	1.51
เขียนเรื่อง	3	2.27
เขียนสื่อความ	4	3.03
เขียนสารคดี	3	2.27
เขียนเชิงคิดวิเคราะห์	1	0.76
เขียนนิทาน	1	0.76
เขียนตามจินตนาการ	1	0.76
ร้อยกรอง	6	4.55
กลอนสี่	1	0.76
กลอนแปด	4	3.03
กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11	1	0.76

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประเภทการเขียนที่ศึกษาของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนที่มากที่สุด คือ ประเภทการเขียนร้อยแก้ว จำนวน 126 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 95.45 โดยประเภทการเขียนร้อยแก้วที่นิยมศึกษามากที่สุด คือ การเขียนสะกุดคำ จำนวน 38 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.79 รองลงมา คือ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 32 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.24 และการเขียนภาษาไทย จำนวน 17 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.88 ส่วนประเภทการเขียนร้อยกรอง มีจำนวน 6 เรื่อง คิดเป็น

ร้อยละ 4.55 โดยประเภทการเขียนร้อยกรองที่นิยมศึกษามากที่สุด คือ การเขียนกลอนแปด จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.03 และรองลงมา คือ การเขียนกลอนสี่ การเขียนกลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11 จำนวน 1 เรื่องเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.76

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	จำนวน (132 เรื่อง)	ร้อยละ
ร้อยละ	72	54.54
ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	132	100.00
t – test independent	14	10.61
t – test dependent	56	42.42
ANOVA, ANCOVA	9	6.82
สหสัมพันธ์	6	4.55
การหาประสิทธิภาพโดยใช้ E1/E2	35	26.52

จากตารางที่ 4.17 พบว่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่ คือ ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน 132 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา คือ ร้อยละ จำนวน 72 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.54 และ t – test dependent จำนวน 56 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.42

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

ในการสังเคราะห์เชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเสนอผลงานของงานวิจัย จำนวน 132 เรื่อง จำแนกตามขอบเขตของเนื้อหาที่ศึกษาดังนี้

- 2.1 รูปแบบการเรียนการสอน
- 2.2 การสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนา
- 2.1 รูปแบบการเรียนการสอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย จำนวน 132 เรื่อง เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเป็นตัวแปรต้นมากที่สุด จำนวน 66 เรื่อง ซึ่งสามารถจำแนกรูปแบบการเรียนการสอนได้ดังนี้ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้น

การพัฒนาด้านพุทธิพิสัย รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ

2.1.1 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย

จากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย จำนวน 132 เรื่อง มีงานวิจัยที่ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย จำนวน 21 เรื่อง ซึ่งสามารถจำแนกการเรียนการสอนได้ทั้งหมด 18 รูปแบบ ตามตารางที่ 4.18 ดังนี้

ตารางที่ 4.18 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย

ที่	รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย	จำนวน (21 เรื่อง)	ผู้วิจัยและปีที่ทำวิจัย
1)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	1	วิไลวรรณ คำมาเมือง (2555)
2)	การจัดการเรียนรู้แบบเปิดกับการจัดการเรียนรู้แบบผังกราฟิก	1	จิราพร เกษามา (2556)
3)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนภูมิความคิด ประกอบการสอนแบบค้นพบ	1	วนิดา ทศภูมิ (2556)
4)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดกับการสอนตามคู่มือครู	1	ณัชชนันท์ ริงนา (2554)
5)	การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู	1	นุจรีย์ คนอยู่ (2554)
6)	การจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิดกับกลุ่มร่วมมือที่ใช้คำถามนำ	1	สมทรง อาจล่อ (2554)
7)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน	1	ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์ (2557)
8)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด ประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT	1	พินพร นามมูลตรี (2558)
9)	การจัดการเรียนรู้โดยสอนการเขียนตามแนวคิด อรรถฐาน	1	อินทร์วุธ เกษตระชนม์ (2551)
10)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน	1	กุสุมา คำผาง (2559)

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ที่	รูปแบบการเรียนการสอนที่ เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย	จำนวน (21 เรื่อง)	ผู้วิจัยและปีที่ทำวิจัย
11)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฝึกความคิด สร้างสรรค์	1	สุรีพร เอี่ยมประโคน (2551)
12)	การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA	4	วรรณิ์ หนูชูสุข (2552) ปทิตตา ไชยทิพย์ (2553) วาสนา สมใจ (2554) สุพรรณษา โประธา (2559)
13)	การจัดการเรียนรู้โดยสอนภาษาแบบองค์รวม ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด	1	วัลภา ตั้งซีพชูชัย (2552)
14)	การจัดการเรียนรู้โดยสอนการเขียนโดยใช้ทฤษฎี กระบวนการเขียนเชิงปัญญาร่วมกับกลยุทธ์ พุทธิปัญญาและอภิปัญญา	1	เฉลิมลาภ ทองอาจ (2558)
15)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเชื่อมโยงบริบท คำประกอบภาพ	1	อารีรัตน์ สิริธิโอสถ (2552)
16)	การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดเชิงวิพากษ์	1	พัชรราวดี ธีโยธา (2551)
17)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกความคิดแบบ อเนกนัย	1	สุภานันต์ ชาทอง (2551)
18)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบเลือกสรร	1	กานดา เดชวงศ์ญา (2553)
17)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกความคิดแบบ อเนกนัย	1	สุภานันต์ ชาทอง (2551)
18)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบเลือกสรร	1	กานดา เดชวงศ์ญา (2553)

1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จำนวน 1 เรื่อง
วิไลวรรณ คำมาเมือง (2555) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์
ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) การจัดการเรียนรู้แบบเปิดกับการจัดการเรียนรู้แบบผังกราฟิก จำนวน 1 เรื่อง
จิราพร เกษามา (2556) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้าน
การเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนภูมิความคิดประกอบการสอบแบบค้นพบ จำนวน 1 เรื่อง วนิดา ทศภูมิ (2556) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดกับการสอนตามคู่มือครู จำนวน 1 เรื่อง ณัชนันท์ रिจนา (2554) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู จำนวน 1 เรื่อง นุจรีย์ คนอยู่ (2554) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6) การจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิดกับกลุ่มร่วมมือที่ใช้คำถามนำ จำนวน 1 เรื่อง สมทรง อางลลอ (2554) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนไม่แตกต่างกันทางสถิติ

7) การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน จำนวน 1 เรื่อง ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์ (2557) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8) การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT จำนวน 1 เรื่อง พินพร นามมูลตรี (2558) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 79.79

9) การจัดการเรียนรู้โดยสอนการเขียนตามแนวคิดอรรถฐาน จำนวน 1 เรื่อง พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10) การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน จำนวน 1 เรื่อง กุสุมา คำผาง (2559) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

11) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฝึกความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 1 เรื่อง สุรีพร เอี่ยมประโคน (2551) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80.05

12) การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA จำนวน 4 เรื่อง วรณี หนูชูสุข (2552) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปทิตตา ไชยทิพย์ (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75/75 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ

88.27 วาสนา สมใจ (2554) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสุพรรณษา โประธา (2559) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 84.27

13) การจัดการเรียนรู้โดยสอนภาษาแบบองค์รวมร่วมกับการใช้แผนผังความคิด จำนวน 1 เรื่อง วัลภา ตั้งซีพชัชย (2552) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

14) การจัดการเรียนรู้โดยสอนการเขียนโดยใช้ทฤษฎีกระบวนการเขียนเชิงปัญญา ร่วมกับ กลยุทธ์พุทธิปัญญาและอภิปัญญา จำนวน 1 เรื่อง เฉลิมลาภ ทองอาจ (2558) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

15) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเชื่อมโยงบริบทคำประกอบภาพ จำนวน 1 เรื่อง อาริรัตน์ สิทธิโอสถ (2552) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คือ ก่อนเรียน ร้อยละ 11.11 ส่วนหลังเรียน ร้อยละ 83.33

16) การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดเชิงวิพากษ์ จำนวน 1 เรื่อง พัชรชาติ ริโยธา (2551) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 75.00

17) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกความคิดแบบonenen จำนวน 1 เรื่อง สุภานันต์ ขาทอง (2551) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

18) การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบเลือกสรร จำนวน 1 เรื่อง กานดา เดชวงศ์ญา (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ระดับ 4 (ดีเยี่ยม) ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80.40

2.1.2 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย

จากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย จำนวน 132 เรื่อง มีงานวิจัยที่ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย จำนวน 13 เรื่อง ซึ่งสามารถจำแนกการเรียนการสอนได้ทั้งหมด 10 รูปแบบ ตามตารางที่ 4.19 ดังนี้

ตารางที่ 4.19 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย

ที่	รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย	จำนวน (13 เรื่อง)	ผู้วิจัยและปีที่ทำวิจัย
1)	การจัดการเรียนรู้กระบวนการคิดแบบหมวก 6 สี	1	ศิริรัตน์ จิตแสง (2553)
2)	การจัดการเรียนรู้แบบ KWL และการคิดแบบหมวก 6 สี	1	วรกุล เขวงกุล (2551)
3)	การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนโดยวิธี KWL PLUS กับวิธีสอนแบบปกติ	1	ฉัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว (2552)
4)	การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ KWL และวิธีการเรียนรู้แบบ SYNECTICS	1	จักรเพชร สุริยะกมล (2551)
5)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ SYNECTICS	3	ชนานันท์ ขาดิชนบท (2553) สุดาดวง คันธารส (2553) เรืองเดช หนองแส (2555)
6)	การจัดการเรียนรู้โดยสอนภาษาแบบธรรมชาติ ผ่านนิทานครุฑมีปัญญาท้องถิ่น	1	อุมพร บุญถม (2553)
7)	การจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการเขียน	2	สิริสกุล ช่างแสง (2553) พัทธมณ ภัทการวัฒน์ (2557)
8)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ผลการประเมินงานเขียน	1	สายพิณ เพ็งสันเทียะ (2553)
9)	การจัดการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาการด้านทักษะการเขียนด้วยการใช้สำนวนไทย	1	ศิริลักษณ์ ธรรมสุจริต (2551)
10)	การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนตามภูมิปัญญาไทย 4 รูปแบบ เพลง กลอนลำ สรภัญญะ และบทละคร	1	เพ็ญจันทร์ เลขาพัฒนาพล (2551)

1) การจัดการเรียนรู้กระบวนการคิดแบบหมวก 6 สี จำนวน 1 เรื่อง ศิริรัตน์ จิตแสง (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80.14

2) การจัดการเรียนรู้แบบ KWL และการคิดแบบหมวก 6 สี จำนวน 1 เรื่อง วรกุล เขวงกุล (2551) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 70.35

3) การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนโดยวิธี KWL PLUS กับวิธีสอนแบบปกติ จำนวน 1 เรื่อง ัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว (2552) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ KWL และวิธีการเรียนรู้แบบ SYNECTICS จำนวน 1 เรื่อง จักรเพชร สุริยะกมล (2551) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5) การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ SYNECTICS จำนวน 3 เรื่อง ธนินทร์ ขาติชนบท (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 75.05 สุดาตวง คันธารส (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 75.29 และเรื่องเดช หนองแส (2555) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6) การจัดการเรียนรู้โดยสอนภาษาแบบธรรมชาติ ผ่านนิทานครูภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 1 เรื่อง อุมภาพร บุญถม (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7) การจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการเขียน จำนวน 2 เรื่อง สิริสกุล ช่างแสง (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพัชรมณ ภิงคารวัฒน์ (2557) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ผลการประเมินงานเขียน จำนวน 1 เรื่อง สายพิณ เพ็งสันเทียะ (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 72.64

9) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาการด้านทักษะการเขียนด้วยการใช้สำนวนไทย จำนวน 1 เรื่อง ศิริลักษณ์ ธรรมสุจริต (2551) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 81.03

10) การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนตามภูมิปัญญาไทย 4 รูปแบบ เพลง กลอนลำ สรภัญญะ และบทละคร จำนวน 1 เรื่อง เพ็ญจันทร์ เลขะพัฒน์พล (2551) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสูงขึ้น แต่ไม่ระบุนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.3 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ

จากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย จำนวน 132 เรื่อง มีงานวิจัยที่ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ จำนวน 32 เรื่อง ซึ่งสามารถจำแนกการเรียนการสอนได้ทั้งหมด 26 รูปแบบ ตามตารางที่ 4.20 ดังนี้

ตารางที่ 4.20 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ

ที่	รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ	จำนวน (32 เรื่อง)	ผู้วิจัยและปีที่ทำวิจัย
1)	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC	3	พัชราภรณ์ สุขนิตย์ (2551) เลิศพันธ์ มั่นคง (2551) ศิริจันทร์ ไชยเดช (2556)
2)	การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาและการจัดการการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC	1	วรภา สำเภาทอง (2556)
3)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน	2	ณัฐกาญจน์ เลิศยะโส (2553) วิราภรณ์ กัดสันเทียะ (2553)
4)	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ SYNECTICS กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด	1	กฤษณา ศิลปะนเรศรัษฎ์ (2553)
5)	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SYNECTICS ร่วมกับการละเล่นของเด็กไทย	1	อุบลรัตน์ หนูดำ (2551)
6)	การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4MAT	1	ธัญญธร กุลแก้ว (2552)
7)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT	1	ณิชานันท์ สุขวัฒนพันธ์ (2556)
8)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ	2	ดารานี โพธิ์ไทร (2552) ณัฐปรีญา ผายพลฤกษ์ (2553)
9)	การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	1	เบ็ญจวรรณ เสาวโค (2553)
10)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อประสมการเรียนแบบร่วมมือ	1	พวงทอง ศรีอาจ (2554)

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ที่	รูปแบบการเรียนการสอนที่ เน้นการบูรณาการ	จำนวน (32 เรื่อง)	ผู้วิจัยและปีที่ทำวิจัย
11)	การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน	1	กัญญารัตน์ อรรคอำนวย (2558)
12)	การจัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กั้บการสอนแบบปกติ	1	สารสิน เล็กเจริญ (2554)
13)	การใช้เทคนิคจิกซอว์ 2 ร่วมกับเกมการศึกษา	1	จุฑามาศ กันตึบ (2554)
14)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีเอสซีพีซีและแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	1	อนรรักษ์ ไชยอั้ง (2555)
15)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ 4MAT และ BBL	1	อุทุมมาตร์ ราษฎร์ (2556)
16)	การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA กับตามรูปแบบ 4 MAT	1	สมหวัง บำรุงพันธุ์ (2552)
17)	การจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง	1	ศศิพงษ์ ศรีสวัสดิ์ (2552)
18)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามทฤษฎีสหบท	1	ศุภวรรณ สัจจพิบูล (2557)
19)	การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้เว็บเควสต์ 2.0 และการเสริมศักยภาพทางการเรียน	1	ประภารัช ทัพย์สงเคราะห์ (2555)
20)	การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน	2	นิพนธ์ โพธิ์ไทร (2552) คำพวน ประสงค์สันต์ (2553)
21)	การจัดการเรียนรู้แบบจีแพส	1	ตาณิกา เงินฝรั่ง (2556)
22)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา	2	ประไพ สุวรรณสารคุณ (2553) ตรุณี อารมณ์ (2554)
23)	การสอนด้วยโปรแกรมบทเรียนประเภทเกม กั้บการเรียนแบบปกติ	1	พีระศักดิ์ ศิริกิจ (2555)
24)	การจัดการเรียนรู้โดยใช้อิทธิบาท 4 ในวิชาภาษาไทย	1	ณัฐณรัตน์ คุ้มวงศ์ (2559)
25)	การจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT กั้บการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	1	ศิริพร ภิรมย์ไทย (2555)

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ที่	รูปแบบการเรียนรู้การสอนที่ เน้นการบูรณาการ	จำนวน (32 เรื่อง)	ผู้วิจัยและปีที่ทำวิจัย
26)	การจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับรูปแบบการเรียน การสอนแบบพาโนรามา (PANORAMA)	1	หทัยทิพย์ ชมภูพิน (2551)

1) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จำนวน 3 เล่ม พัชราภรณ์ สุขนิิตย์ (2551) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้การสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เลิศพันธ์ มั่นคง (2551) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้การสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และศิริจันทร์ ไชยเดช (2556) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้การสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาและการจัดการการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC จำนวน 1 เรื่อง วรภา สำเภาทอง (2556) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้การสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนไม่แตกต่างกันทางสถิติ

3) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน จำนวน 2 เรื่อง ณิชฎกกาญจน์ เลิศยะโส (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้การสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และวิราภรณ์ กัดสันเทียะ (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้การสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ SYNECTICS กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด จำนวน 1 เรื่อง กฤษณา ศิลปะนรเศรษฐ์ (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้การสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SYNECTICS ร่วมกับการเล่นเกมของเด็กไทย จำนวน 1 เรื่อง อุบลรัตน์ หนูดำ (2551) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้การสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสูงขึ้น แต่ไม่ระบุนัยสำคัญทางสถิติ

6) การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4MAT จำนวน 1 เรื่อง ัณญธร กุลเกื้อ (2552) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT จำนวน 1 เรื่อง ณิชานันท์ สุขวัฒน์พันธ์ (2556) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 2 เรื่อง ดาราณี โพธิ์ไพร (2552) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และณัฐปริญา ผายพลพุกษ์ (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 84.61

9) การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำนวน 1 เรื่อง เบ็ญจวรรณ เสาวโค (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อประสมการเรียนแบบร่วมมือ จำนวน 1 เรื่อง พวงทอง ศรีอาจ (2554) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

11) การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน จำนวน 1 เรื่อง กัญญารัตน์ อรรคอำนวย (2558) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 78.13

12) การจัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ จำนวน 1 เรื่อง สารสิน เล็กเจริญ (2554) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

13) การใช้เทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับเกมการศึกษา จำนวน 1 เรื่อง จุฑามาศ กันตื๊บ (2554) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

14) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีเอสซีพีซีและแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 1 เรื่อง อนุรักษ์ ไชยฮั้ง (2555) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

15) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ 4MAT และ BBL จำนวน 1 เรื่อง อุทามาตร์ กรุงเทพฯ (2556) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

16) การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA กับตามรูปแบบ 4 MAT จำนวน 1 เรื่อง สมหวัง บำรุงพันธุ์ (2552) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนไม่แตกต่างกันทางสถิติ

17) การจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง จำนวน 1 เรื่อง ศศิพงษ์ ศรีสวัสดิ์ (2552) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 81.95

18) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามทฤษฎีสหบท จำนวน 1 เรื่อง ศุภวรรณ สัจจิตกุล (2557) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

19) การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้เว็บแควสท์ 2.0 และการเสริมศักยภาพทางการเรียน จำนวน 1 เรื่อง ประภารัช ทิพย์สงเคราะห์ (2555) พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

20) การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 2 เรื่อง นิพนธ์ โพธิ์ไทร (2552) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคำพวน ประสงค์สันต์ (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

21) การจัดการเรียนรู้แบบจีแพลส จำนวน 1 เรื่อง ตาณิกา เงินฝรั่ง (2556) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

22) การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา จำนวน 2 เรื่อง ประไพ สุวรรณสารคุณ (2553) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 76.58 และดรุณี อารมณ์ (2554) พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

23) การสอนด้วยโปรแกรมบทเรียนประเภทเกม กับการเรียนแบบปกติ จำนวน 1 เรื่อง พีระศักดิ์ ศิริกิจ (2555) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

24) การจัดการเรียนรู้โดยใช้อิทธิบาท 4 ในวิชาภาษาไทย จำนวน 1 เรื่อง ญัฐณรัด คุ่มวงศ์ (2559) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสูงขึ้น แต่ไม่ระบุนัยสำคัญทางสถิติ

25) การจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 1 เรื่อง ศิริพร ภิรมย์ไทย (2555) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

26) การจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับรูปแบบการเรียนการสอนแบบพาโนรามา (PANORAMA) จำนวน 1 เรื่อง หทัยทิพย์ ชมภูพิน (2551) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 การสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย จำนวน 132 เรื่อง เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาไทยโดยการสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนา จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.78 ดังนี้

2.2.1 การสร้างชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (กรรณิการ์ แก่นจันทร์, 2553)

2.2.2 การสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดลุ่มมหาชัยชุมพล (สมาพร กอเข้ม, 2553)

2.2.3 การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 (กานต์ธีรา ทาศิลลา, 2554)

2.2.4 การพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (สุรรัตน์ พิมพ์เขต, 2557)

2.2.5 การพัฒนาแบบวัดทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (หทัยชนก กุระมะสุวรรณ, 2560)

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ผู้วิจัยได้สรุปการศึกษา อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการศึกษา

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย สามารถนำมาสรุปการศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

1.1.2 เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์ และการศึกษาค้นคว้าอิสระที่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2551 - 2560 รวมทั้งสิ้น 132 เรื่อง

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบวัดประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสำรวจรายชื่องานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปีพุทธศักราช 2551 - 2560 จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

- 1) ดำเนินการรวบรวมงานวิจัยจากการสืบค้นจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัย และสืบค้นจากฐานข้อมูลออนไลน์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยทั่วประเทศผ่านเครือข่ายห้องสมุดอุดมศึกษาในประเทศไทย คัดเลือกและรวบรวมงานวิจัย ทำการประเมินคุณภาพงานวิจัยโดยบันทึกข้อมูลงานวิจัยลงในแบบสรุปประเมินคุณภาพงานวิจัย ได้งานวิจัยที่มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับดี (คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป) จำนวน 132 เรื่อง
- 2) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัยบันทึกข้อมูลงานวิจัยที่ผ่านการประเมินคุณภาพ

แล้ว ในแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย จำนวน 132 เรื่อง นำผลที่ได้จากการบันทึกข้อมูลมาวิเคราะห์ ข้อมูลต่อไป

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ และการวิเคราะห์ เนื้อหา (content analysis)

1.3 ผลการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย สามารถนำมาสรุป ผลการวิจัยใน 2 ประเด็นหลักๆ คือ สรุปผลการศึกษาคคุณลักษณะของงานวิจัย และสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับ การสังเคราะห์งานวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.3.1 สรุปผลการศึกษาคคุณลักษณะของงานวิจัย

1) ปีที่พิมพ์เผยแพร่งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ ปี พ.ศ. 2553 จำนวน 39 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.54 รองลงมาคือ ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็น ร้อยละ 15.15 และปี พ.ศ. 2551 จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.39

2) ประเภทงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ วิทยานิพนธ์ จำนวน 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80.30 รองลงมาคือ การศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 26 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.15

3) มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.90 ของทั้งหมด จาก 132 เรื่อง รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.12 และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.60

4) สมมติฐานการวิจัยของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ งานวิจัยที่มีสมมติฐานแบบทางเดียว จำนวน 81 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 61.36 รองลงมาคือ งานวิจัยที่ไม่มีสมมติฐาน จำนวน 35 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.52 และงานวิจัยที่มีสมมติฐานแบบทาง 2 ทาง จำนวน 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.12

5) รูปแบบการวิจัยของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง จำนวน 110 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาคือ รูปแบบการ วิจัยเชิงปฏิบัติการ จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.84 และรูปแบบการวิจัยและพัฒนา จำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.06

6) แบบแผนการวิจัยของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ งานวิจัยที่วัดก่อน – หลังการทดลอง แบบกลุ่มเดียว จำนวน 104 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 78.79 รองลงมาคือ งานวิจัยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วัดก่อน – หลังการทดลอง จำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ

ละ 16.66 และรองลงมาอีกเป็นอันดับที่สาม คือ งานวิจัยกลุ่มเดียว วัดหลังการทดลอง จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.03

7) จำนวนกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ งานวิจัยที่ศึกษากลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม จำนวน 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80.30 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำนวน 26 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.70

8) การได้มาของกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ การเลือกแบบเจาะจง จำนวน 79 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 59.85 รองลงมาคือ การสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 25 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.94 และการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.66

9) ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 79 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 59.84 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 31.82 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.55

10) ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจำแนกชั้นปีของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 จำนวน 15 เรื่องเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.36 รองลงมาคือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.61 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.84

11) ตัวแปรต้นของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ การใช้รูปแบบการเรียนการสอน จำนวน 66 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 51.97 รองลงมาคือ การใช้แบบฝึก / ชุดฝึก จำนวน 38 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.92 และการใช้ชุดการสอน/ชุดกิจกรรม จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.45

12) รูปแบบการเรียนการสอนของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ การใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ จำนวน 32 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 48.48 รองลงมา คือ การใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย จำนวน 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 31.82 และการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.70

13) ตัวแปรตามของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ ความสามารถในการเขียน จำนวน 77 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.63 รองลงมา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 45 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.43 และความพึงพอใจ จำนวน 24 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.90

14) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ การตรวจสอบความตรง จำนวน 132 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา

คือ การตรวจสอบความเที่ยง จำนวน 80 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.60 และการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก จำนวน 69 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 52.27

15) ประเภทการเขียนที่ศึกษาของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับประเภทการเขียนร้อยแก้ว ส่วนใหญ่คือ การเขียนสะกดคำ จำนวน 38 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.79 รองลงมา คือ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 32 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.24 และการเขียนภาษาไทย จำนวน 17 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.88 ส่วนประเภทการเขียนร้อยกรอง ส่วนใหญ่คือ การเขียนกลอนแปด จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.03 และรองลงมาคือ การเขียนกลอนสี่ การเขียนกลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11 จำนวน 1 เรื่องเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.76

16) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน 132 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ ร้อยละ จำนวน 72 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.54 และ t – test dependent จำนวน 56 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.42

17) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80.30 รองลงมาคือ แบบสอบถาม จำนวน 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และแบบสังเกต จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.39

1.3.2 สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

จากการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย จำนวน 21 เรื่อง ส่วนใหญ่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA จำนวน 4 เรื่อง รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย จำนวน 13 เรื่อง ส่วนใหญ่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SYNECTICS จำนวน 3 เรื่อง และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ จำนวน 32 เรื่อง ส่วนใหญ่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จำนวน 3 เรื่อง

2. อภิปรายผล

2.1 การสังเคราะห์คุณลักษณะงานวิจัยที่เกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาไทย สามารถนำข้อค้นพบมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1.1 ปีที่พิมพ์เผยแพร่งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ ปี พ.ศ. 2553 จำนวน 39 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.54 ของทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากงานวิจัยที่เผยแพร่ใน พ.ศ. 2553 เป็นงานวิจัยที่มีประเด็นศึกษาหลากหลายที่สุด เช่น การศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียน การศึกษาความสามารถในการเขียน การศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียน การศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการ

เขียน การศึกษาการสร้างชุดการจัดการเรียนรู้การเขียน การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียน เป็นต้น ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับช่วงชั้นต่าง ๆ

2.1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่เป็นประเภทวิทยานิพนธ์ มากถึง 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80.30 มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัยส่วนใหญ่ คือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.90 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่นิยมเรียนแผน ก ซึ่งทำวิทยานิพนธ์ มากกว่า แผน ข ที่ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ

2.1.3 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่มีแบบแผนการวิจัยวัดก่อน – หลังการทดลอง แบบกลุ่มเดียว จำนวน 104 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 78.79 ทั้งนี้เนื่องจากงานวิจัยส่วนใหญ่มาจากโรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนเพียง 1 ห้องเรียน

2.1.4 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 79 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 59.84 โดยเมื่อจำแนกชั้นปีของงานวิจัยที่ศึกษานั้น ชั้นปีที่ศึกษาส่วนใหญ่ คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 จำนวน 15 เรื่องเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.36 รองลงมาคือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.60 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.84 จะเห็นได้ว่างานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนมักจะพบในการศึกษาระดับประถมศึกษามากกว่าระดับการศึกษาอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากทักษะการเขียนของผู้เรียนจำเป็นต้องถูกพัฒนาตั้งแต่ช่วงวัยที่มีการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา

2.1.5 ประเภทการเขียนที่ศึกษาของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ประเภทการเขียนร้อยแก้ว ส่วนใหญ่คือ การเขียนสเกตคำ จำนวน 38 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.79 ทั้งนี้เนื่องจากตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระบุตัวชี้วัดไว้ว่าผู้เรียนต้องสามารถเขียนสื่อสารด้วยถ้อยคำหรือประโยคที่ต้องการ และประเภทการเขียนร้อยกรอง ส่วนใหญ่คือ การเขียนกลอนแปด จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.03 ทั้งนี้เนื่องจากกลอนแปดเป็นคำประพันธ์ที่พบได้แพร่หลายจากหนังสือเรียน

2.1.6 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน ส่วนใหญ่คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80.30 รองลงมาคือ แบบสอบถาม จำนวน 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.00 ทั้งนี้เนื่องจากงานวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นการวัดความรู้ในเนื้อหาสาระที่สอนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนมากที่สุด

2.2 การสังเคราะห์เนื้อหางานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน สามารถนำข้อค้นพบมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.2.1 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย จำนวน 21 เรื่อง ส่วนใหญ่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA จำนวน 4 เรื่อง ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA นิยมใช้พัฒนาด้านพุทธิพิสัยในการเขียนของผู้เรียน

2.2.2 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย จำนวน 13 เรื่อง ส่วนใหญ่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SYNECTICS จำนวน 3 เรื่อง ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ SYNECTICS นิยมใช้พัฒนาด้านทักษะพิสัยในการเขียนของผู้เรียน

2.2.3 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ จำนวน 32 เรื่อง ส่วนใหญ่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จำนวน 3 เรื่อง ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC นิยมใช้พัฒนาการเขียนของผู้เรียนแบบการบูรณาการ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

3.1.1 จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย พบว่าการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยมีแนวโน้มว่าครูผู้สอนมุ่งเน้นที่การพัฒนาผู้เรียนในระดับประถมศึกษา มากกว่าในระดับการศึกษาอื่น ควรมีการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยในระดับการศึกษาอื่นเพิ่มเติม

3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย เป็นงานวิจัยที่มีความหลากหลายในระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ครูผู้สอนสามารถนำเนื้อหาสาระวิชาไปปรับประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในสาระการเขียน

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย พบว่าควรส่งเสริมให้มีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนในระดับต่าง ๆ ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

3.2.2 จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย พบว่าควรมีการสังเคราะห์รูปแบบต่าง ๆ ให้มากขึ้นเพื่อจะได้เจาะลึกและสร้างองค์ความรู้ใหม่

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553). *ศิลปะการเขียนอย่างมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2554). *หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- แก้วตา คณะวรรณ และสุชาดา กรเพชรปानी. (2543). การสังเคราะห์งานวิจัยวิธีการเรียนการสอนรูปแบบ การเรียนการสอนที่ส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ยั่งยืนของเด็กไทยวิชาภาษาไทยระดับ ประถมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา*, 12,(2) (พฤศจิกายน 2542 – มีนาคม 2543).
- คณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการคณะสังคมศาสตร์. (2556). บทที่ 2 ทบทวน วรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง. *การสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยจากคณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี 2556*. น. 3. สืบค้นจาก <https://soc.swu.ac.th/th/all-research-news/km-research-th/การสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนวิจัย จากคณะสังคมศาสตร์-ปี-2556.html>.
- จันทร์ คุปตะวาทีน. (2554). กลวิธีเพื่อการเรียนการสอนการเขียนระดับประถมศึกษา. ใน 22749 *ประมวล สารชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย การศึกษาและการสอน (ประถมศึกษา)*. (หน่วยที่ 6 – 10). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านและการเขียนทางวิชาการ (Academic Reading And Writing)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชนกพร อังศุวิริยะ. (2560). *พัฒนาการเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). *การสอนภาษาไทย ชั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: เมธีทอปส์
- ธวัช วันชูชาติ. (2543). *การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยระหว่างปีการศึกษา 2535 – 2540*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *การวิเคราะห์อภิมาน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพนธ์ เจียรกุล. (2553). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยหลักสูตรและการเรียนการสอน. ใน *ประมวล สารชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและการเรียนการสอน*. (หน่วยที่ 1 – 7). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ. (2553). *ศิลปะการเขียนอย่างมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. (2554). 22749 *ประมวลสาระชุดวิชาการจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย การศึกษาและการสอน (ประถมศึกษา)*. (หน่วยที่ 6 – 10).
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2543). *การสังเคราะห์งานวิจัยด้านหลักสูตรสถาบันวิจัยและพัฒนา*. มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). *พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ:
ราชบัณฑิตยสถาน.
- _____. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรรณภา บัวเกิด. (2561). วิธีสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาทักษะทาง
ภาษา*. (หน่วยที่ 11 – 15). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- ศศิกัญจน์ ทวีสุวรรณ และคณะ. (2553). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการศึกษาของ
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร-
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, นนทบุรี.
- ศิริยุภา พูลสุวรรณ. (2541). *การสังเคราะห์ผลการวิจัยตามนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7
(พ.ศ. 2535 - 2539) และระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544)*. วิชาการ. 1(12), 12-18.
- สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุดบรรทัดฐาน
ภาษาไทย เล่ม 5: กระบวนการคิดและการเขียนร้อยแก้ว*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- सनานจิตร สุนทรทรัพย์ และคณะ. (2551). *การสังเคราะห์งานวิจัยแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ
เอกชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: พริกหวานตราฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับ
คุณภาพการศึกษาไทย: การวิเคราะห์ทอภิมาน (Meta - analysis)*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำลี รักสุทธี. (2553). *สอนอย่างไรให้ได้ก่อนออก อ่านได้ อ่านคล่อง และอ่านเป็น เขียนได้ เขียนคล่อง
และเขียนเป็น*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุจิริต เพียรชอบ. (2554). *การพัฒนาทักษะการเขียน. ใน ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาทักษะทางภาษา.
(หน่วยที่ 7 – 10)*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- สุทธา รัตนศักดิ์. (2544). *การสังเคราะห์งานวิจัยสาขาวิชาการสอนภาษาไทยคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปีการศึกษา 2536 – 2543*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร-
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- สุนทร ทอดบัว. (2555). การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนคิดและการวิจัยเป็นฐานเพื่อการพัฒนาตนเองด้านสมรรถนะวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุภาพร กรุณา. (2548). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2545). เคล็ดลับการทำวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- _____. (2549). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- โสภณ สาทรรสัมฤทธิ์ผล. (2555). ภาษาไทยเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: ทริบพีล เอ็ดดูเคชั่น.
- อุทุมพร จามรมาน. (2531). การสังเคราะห์งานวิจัย: เชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัย

ที่...../.....

แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

ชื่อผู้วิจัย.....ปีที่พิมพ์.....
 ชื่องานวิจัย.....
 มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย.....

หัวข้อการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ					
2. ชื่อเรื่องมีการระบุตัวแปรต้น ตัวแปรตาม					
3. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา มีความชัดเจน					
4. ความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล					
5. การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยที่ชัดเจน สอดคล้องกับชื่อเรื่อง					
6. ปัญหาวิจัยมีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง					
7. สมมติฐาน (ถ้ามี) มีความชัดเจน และเหมาะสมตามหลักการวิจัย					
8. ขอบเขตของการวิจัยมีความเหมาะสม มีเหตุผลรองรับ					
9. การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน					
10. กรอบแนวคิดของการวิจัยถูกต้องตามหลักการวิจัย					
11. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัย และมีปริมาณมาก					

หัวข้อการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
12. กระบวนการและขั้นตอนการวิจัยมีความเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบวิธีการวิจัยเป็นที่ยอมรับ					
13. การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีเกณฑ์การคัดเลือกอย่างเหมาะสม					
14. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเหมาะสมและมีคุณภาพ					
15. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล					
16. ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย					
17. เป็นงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติ					
18. เป็นงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางวิชาการ					
19. รูปแบบรายงานการวิจัยถูกต้องตามหลักวิชา					
20. คุณภาพรายงานการวิจัยโดยภาพรวม					
รวม					

สรุป คุณภาพของผลงานนี้อยู่ในเกณฑ์

- ดีมาก   ได้คะแนนในช่วงร้อยละ 90 – 100
- ดี   ได้คะแนนในช่วงร้อยละ 80 – 89
- ปานกลาง   ได้คะแนนในช่วงร้อยละ 70 – 79
- พอใช้   ได้คะแนนในช่วงร้อยละ 60 – 69
- ปรับปรุง   ได้คะแนนต่ำกว่าในช่วงร้อยละ 60

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

แบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

ชื่อผู้วิจัย.....

ชื่องานวิจัย.....

ปีที่พิมพ์เผยแพร่

☐ พ.ศ. 2551	☐ พ.ศ. 2552	☐ พ.ศ. 2553	☐ พ.ศ. 2554
☐ พ.ศ. 2555	☐ พ.ศ. 2556	☐ พ.ศ. 2557	☐ พ.ศ. 2558
☐ พ.ศ. 2559	☐ พ.ศ. 2560		

มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย

☐ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	☐ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	☐ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
☐ มหาวิทยาลัยทักษิณ	☐ มหาวิทยาลัยบูรพา	☐ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	
☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย		
☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	☐ มหาวิทยาลัยราช

ภัฏพิบูลสงคราม

☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	☐ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏลำปาง

☐ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	☐ มหาวิทยาลัยศิลปากร
☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	☐ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
☐ มหาวิทยาลัยวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	☐ อื่นๆ.....

ประเภทของงานวิจัย วิทยานิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าอิสระ

ตอนที่ 2 ระเบียบวิธีวิจัย

สมมติฐานการวิจัย มีสมมติฐานแบบทางเดียว มีสมมติฐานแบบ 2 ทาง

ไม่มีสมมติฐาน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงทดลอง

การวิจัยและพัฒนา อื่น ๆ.....

แบบแผนการวิจัย วัดก่อน - หลังการทดลอง แบบกลุ่มเดียว
 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมวัดก่อน-หลังการทดลอง
 กลุ่มเดียววัดหลังการทดลอง
 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมวัดหลังการทดลอง

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม 2 กลุ่ม อื่น ๆ.....

การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง

การสุ่ม สุ่มอย่างง่าย สุ่มแบบเป็นระบบ
 สุ่มแบบแบ่งชั้น สุ่มแบบกลุ่ม
 สุ่มแบบหลายขั้นตอน อื่น ๆ (ระบุ).....

การเลือก เลือกแบบเจาะจง เลือกแบบตามสะดวก
 เลือกแบบโควตา อื่น ๆ (ระบุ).....

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับประถมศึกษา ป.1 ป.2 ป.3
 ป.4 ป. 5 ป.6

ระดับมัธยมศึกษา ม.1 ม.2 ม.3
 ม.4 ม. 5 ม.6

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2

ตัวแปรต้น การใช้แบบฝึก/ชุดฝึก การใช้ชุดการสอน/ชุดกิจกรรม
 การใช้เกมการศึกษา การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน/บทเรียนสำเร็จรูป
 การใช้รูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอน เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย แบบ (ระบุ).....
 เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย แบบ (ระบุ).....
 เน้นการบูรณาการ แบบ (ระบุ).....

ตัวแปรตาม เจตคติ ความพึงพอใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ความคิดเห็น ความสามารถการเขียน อื่น ๆ (ระบุ).....

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
- แบบวัดเจตคติ
- แบบสอบถาม
- แบบสังเกต
- แบบสัมภาษณ์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ความตรง ความเที่ยง
- ความยาก อำนาจจำแนก

ประเภทการเขียนที่ศึกษา

- ร้อยแก้ว เขียนสะกดคำ เขียนเชิงสร้างสรรค์ เขียนย่อความ
- เขียนสรุปความ เขียนเรียงความ เขียนรายงาน
- เขียนบทความ เขียนแผนภาพความคิด อื่น ๆ (ระบุ).....
- ร้อยกรอง ประเภท (โปรดระบุ).....

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ร้อยละ ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t - test independent t - test dependent
- ANOVA, ANCOVA สหสัมพันธ์
- การหาประสิทธิภาพโดยใช้ E1/E2
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์	ผลการวิจัย
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....

วัตถุประสงค์	ผลการวิจัย
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....

เนื้อหาที่ใช้ประกอบการวิจัย/ประกอบการพัฒนาทักษะการเขียน

บทความ เรื่อง

วรรณคดี เรื่อง

นิทาน เรื่อง

สารคดี เรื่อง

อื่น ๆ เรื่อง

อื่น ๆ เรื่อง

อื่น ๆ เรื่อง

ความสัมพันธ์ของงานวิจัยกับทักษะอื่น ๆ ทางภาษาไทย

การอ่าน เรื่อง

การฟัง เรื่อง

.....

การพูด เรื่อง

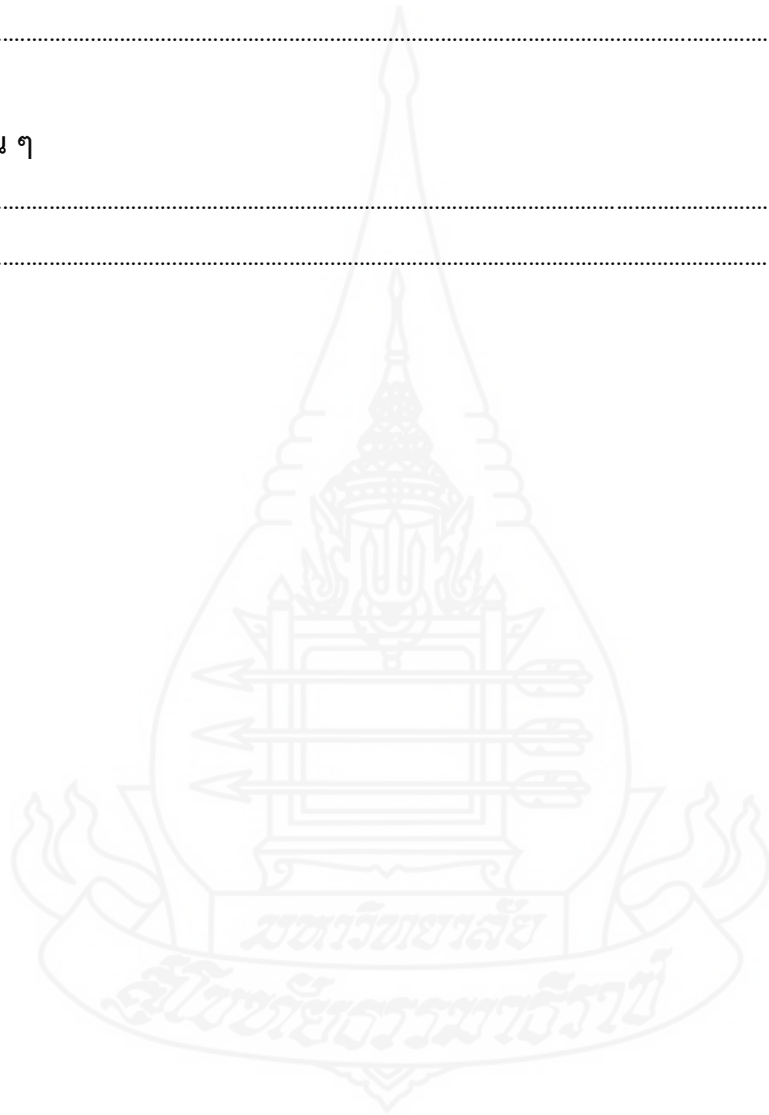
.....

อื่น ๆ..... เรื่อง

ประเด็นอื่น ๆ

.....

.....

ภาคผนวก ข

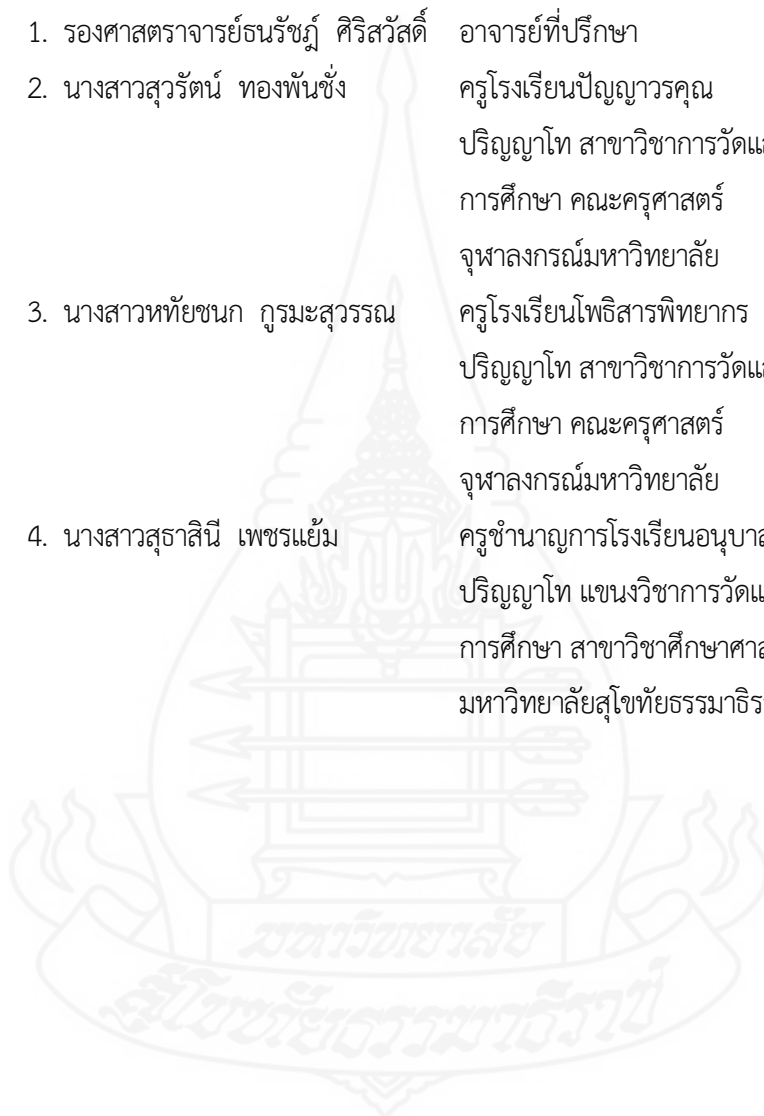
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ในการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัย
แบบวัดประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษา
2. นางสาวสุวรรรัตน์ ทองพันชั่ง
  - ครูโรงเรียนปัญญาवारคุณ
  - ปริญญาโท สาขาวิชาการวัดและประเมินผล
  - การศึกษา คณะครุศาสตร์
  - จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. นางสาวหทัยชนก กุระมะสุวรรณ
  - ครูโรงเรียนโพธิสารพิทยากร
  - ปริญญาโท สาขาวิชาการวัดและประเมินผล
  - การศึกษา คณะครุศาสตร์
  - จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. นางสาวสุธาสิณี เพชรแยม
  - ครูชำนาญการโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี
  - ปริญญาโท แขนงวิชาการวัดและประเมินผล
  - การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
  - มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ภาคผนวก ค

รายชื่องานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

รายชื่องานวิจัย

เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยที่นำมาสังเคราะห์

- กรรณิการ์ แก่นจันทร์. (2553). การสร้างชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- กรรณิการ์ ภูมิสายตร. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้ชุดสื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กรวรรณ พิฆเนศวร. (2552). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาไทยในการเขียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- กรวิกาห์ สยามา. (2553). การเปรียบเทียบการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ที่มีความมุ่งมั่นในการเรียนและบุคลิกภาพแตกต่างกัน (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กฤษณา ศิลปะนเรศธัญ. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กัญญาภรณ์ รัตศรี. (2556). ผลการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดประทุมทายการาม จังหวัดนครศรีธรรมราช (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- กัญญารัตน์ อรรคอำนวย. (2558). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กัลยกร พิบูลย์ดิษฐ์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, กรุงเทพฯ.

- กานดา เดวงศ์ญา. (2553) การใช้วิธีสอนแบบเลือกสรรที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- กานต์ธีรา ทาศิลา. (2554). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กุสุมา คำผาง. (2559). ผลของการจัดการเรียนการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับประถมศึกษา (วิทยานิพนธ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- คำพวน ประสงค์สันต์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จักรเพชร สุริยะกมล. (2551). การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ KWL และวิธีการเรียนรู้แบบ SYNECTICS (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จิราพร เกษามา. (2556). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์การคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเปิดกับการจัดการเรียนรู้แบบผังกราฟิก (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จิราวรรณ ฉิมลักดี. (2558). ผลการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- จุฑามาศ กันตื้อบ. (2554). การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ 2 ร่วมกับเกมการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการเขียนโดยใช้ทฤษฎีกระบวนการเขียนเชิงปัญญาร่วมกับกลยุทธ์พุทธิปัญญาและอภิปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (วิทยานิพนธ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

- ชัยบุญ ธรรมบุตร. (2554). ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาไทย และความคิดเห็นต่อชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปัญจทรัพย์ กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ชัยยา เมืองสนธิ์. (2553). การพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความด้วยสื่อผสมและเทคนิคผสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ชุตินญา อ้นชื่น. (2551). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- ณัชชนันท์ रिจนา. (2554). การศึกษาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความสนใจในการเรียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนที่ความคิดกับการสอน ตามคู่มือครู (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ณัชพร จารุอินทร์. (2558). การพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย-อลงกรณ์, ปทุมธานี.
- ณัฐกาญจน์ เลิศยะโส. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้การสอนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ณัฐณรดี คุ่มวงศ์. (2559). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้อิทธิบาท 4 ในวิชาภาษาไทยชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ณัฐปริญา ผายพลพฤษ. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกลุ่มร่วมมือ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ณิชานันท์ สุขวัฒน์พันธ์. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ ปัญหาเป็นฐานกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ดรุณี อามรณ์. (2554). การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เกมสะกดคำประกอบการสอน (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัย-ราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.

- ดวงมณี กันทะยอม. (2551). การใช้แบบฝึกการคิดสร้างสรรค์ในการสอนเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนพณิชยการเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ดารานี โพธิ์ไทร. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- ตานิภา เงินฝรั่ง. (2556). การฝึกทักษะการเขียนเรียงความโดยใช้กระบวนการจีแพลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งโรงเรียนจณวิทยาคมจังหวัดพะเยา (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ถนอม ยนต์ชัย. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ทฤษฎี เสมา. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนสร้างสรรค์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ชนานันท์ ขาดิชนบ. (2553). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแนวคิด SYNECTICS INSTRUCTIONAL MODEL (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ชญญธร กุลเกื้อ. (2552). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีหฤทัย จังหวัดจันทบุรี (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ชญญาลักษณ์ สังข์แก้ว. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยวิธี KWL PLUS กับวิธีสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ชญวรรตน์ บัวระภา. (2551). การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารด้วยกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลสู่งานเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- นเรศ รักษาคม. (2553). การพัฒนาการเขียนสะกดคำยากในภาษาไทย โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- นุจรีย์ คนอยู่. (2554). การศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความและความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- เบญจวรรณ เสวีวัลลภ. (2554). ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเขียนสะกดคำยาก ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งสำลย์ อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- เบญจวรรณ เสาวโค. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- ปติตตา ไชยทิพย์. (2553). การศึกษาความสามารถด้านการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ประไพ สุวรรณสารคุณ. (2553). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ประภารัช ทิพย์สงเคราะห์. (2555). ผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้เว็บแควสท์ 2.0 และการเสริมศักยภาพทางการเรียน ที่เน้นกระบวนการที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ปราณี พิศุทธิสุวรรณ. (2554). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการเรียนรู้ตามปกติ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ปรีชา มีแจ้. (2551). การพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 26 จังหวัดลำพูน (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พวงทอง ศรีอาจ. (2554). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดสื่อประสมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- พวงเพ็ญ พาสุริยันต์. (2551). ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยการกระตุ้นจินตนาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, ลำปาง.
- พัชรภรณ์ สุขนิิตย์. (2551). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก.

- พัชรราวดี ริโยธา. (2551). การพัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นด้วยกระบวนการคิดเชิงวิพากษ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- พัชรมณ กิงคารวัฒน์. (2557). การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนความเรียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พานทอง ประจันตะเสน. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านท่าขอนยาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- พินพร นามมูลตรี. (2558). การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์การคิดวิเคราะห์และพฤติกรรมไม่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- พิศมัย พรหมชาติ. (2553). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองพิทยา 3 (วัดสว่างฟ้าพุทธาราม) สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพิทยา (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- พิศมัย ลาภมาก. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองโนอีดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- พีระศักดิ์ ศิริกิจ. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์เรื่องการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนประเภทเกมกับการเรียนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- เพ็ญจันทร์ เลชะพัฒน์พล. (2551). การพัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนตามภูมิปัญญาไทย 4 รูปแบบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ฟาสิทธิ์ อาแว. (2555). การพัฒนารูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (วิทยานิพนธ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- มณฑนกร เจริญรักษา. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- มณฑุดี วงศ์เมฆ. (2556). ผลของการใช้ผังมโนภาพที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความวิชาภาษาไทยของนักเรียน (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

- ยุพิน พรหมอนุมัติ. (2552). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดาราสมุทร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ไยดี หงษ์เหิน. (2553). การพัฒนาความสามารถการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ แหล่งเรียนรู้ในชุมชน (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- รัชณี มั่งคั่ง. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความด้วยกระบวนการคิดเชิงมโนทัศน์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- รัตนาภรณ์ ชิมเมฆ. (2552). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การเขียนคำสะกดที่ไม่ตรงตาม มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านท่างาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 3 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- รินณา วิภาทานัง. (2554). การพัฒนาทักษะการเขียนลือสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะมุ่งสู่ประสบการณ์ภาษา โรงเรียนบ้านจอกขวาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏ- มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- เรืองเดช หนองแสง. (2555). การใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนกติกส์เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- เลิศพันธ์ มั่นคง. (2556). การศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก.
- วนิดา ทัทภูมิ. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นโดยใช้แผนภูมิความคิด ประกอบการสอบแบบค้นพบ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วรกุล เขวงกุล. (2551). การพัฒนาทักษะการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL และการคิดแบบหมวก 6 สี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- วรรณิ์ หนูชูสุข. (2552). ผลการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาที่มีต่อความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านมาลา จังหวัดยะลา (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วารภรณ์ ทองจำริญ. (2553). การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนร้อยแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

- วราทิพย์ เหลืองเดชาบุรุษย์. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กับการเรียนแบบปกติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- วัลภา ตั้งชีพชูชัย. (2552). การศึกษาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความพึงพอใจในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- วัลยา อ่างทองโพธิ์. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- วาสนา บุญชู. (2551). การศึกษาความสามารถและความสนใจในการเขียนเรื่องโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนร่องบัววิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- วาสนา สมใจ. (2554). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA MODEL เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- วิทยา ดำนูน. (2553). การพัฒนาการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วิทยา พาภิรมย์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วิราภรณ์ กลัดสันเทียะ. (2553). การศึกษาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- วีไลวรรณ คำมาเมือง. (2555). การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนนิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองโรงเรียนเทศบาลวัดภาษาต๋อยจังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- ศรัญญา บุญทันตา. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอแม่สาย จังหวัด เชียงราย โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์. (2557). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ศศิพงษ์ ศรีสวัสดิ์. (2552). การศึกษาผลการพัฒนาทักษะการเขียนรายงานการประชุมโดยใช้การจัด กระบวนการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ศันสนีย์ สือสกุล. (2554). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราช ชนนี ลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศิริจันทร์ ไชยเดช. (2556). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสรุป ความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาขามวิทยาจังหวัดกาฬสินธุ์ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ศิริพร ภิรมย์ไทย. (2555). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนบรรยายการเขียนเรื่องตาม จินตนาการและความมุ่งมั่นในการทำงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT กับการจัดการเรียนรู้ แบบปกติ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ศิริรัตน์ จิตแสง. (2553). การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการคิดแบบหมวก 6 สี กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ศิริลักษณ์ ธรรมสุจริต. (2551). การพัฒนาทักษะการเขียนด้วยการใช้สำนวนไทย สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ศุภลักษณ์ สิมารักษ์. (2555). การวิเคราะห์การใช้ภาษาไทยเพื่อสร้างคู่มือการใช้ภาษาไทยในการเขียน เรียงความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ศุภศิริ บุญประเวศ. (2552). การพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

- สมจิตต์ ชันติลีปที. (2552). การพัฒนาหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจักรคำคณาทร จังหวัดลำพูน (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สมจิตร์ เพชรสุวรรณ. (2552). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, กรุงเทพฯ.
- สมทรง อาจลออ. (2554). การเปรียบเทียบผลการคิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความด้วยภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิดกับกลุ่มร่วมมือที่ใช้คำถามนำ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สมพงษ์ ศรีพิยาต. (2553). การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- สมพร ตอยยีปี. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์เทเรซา หนองจอก กรุงเทพฯ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สมหวัง บำรุงพันธุ์. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ชนิดของคำ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 4 MAT (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สมาพร กอเข้ม. (2553). การสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดลุ่มมหาชัยชุมพล (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สวรรณค์ ผึ้งบรรหาร. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลดงเมืองน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สายใจ ภูสีเขียว. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประสม (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สายพิน เพ็งสันเฑียะ. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผลการประเมินงานเขียนของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

- สารสิน เล็กเจริญ. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- สำรวม สุขสโมสร. (2552). การสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.
- สิริสกุล ช่างแสง. (2553). การศึกษาความสามารถในการเขียนบทความและความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุนทรนารีวิทยา โดยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการเขียน (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- สุจิตรา บัวสวรรค์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอลี้ตึก ตำบลจันทบุรี (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุดาตวง คันธารส. (2553). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวคิด Synectics Instructional Model (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุทธาวรรณ ภาณุรัตน์. (2553). การเปรียบเทียบพัฒนาการทางทักษะการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ประเมินตนเองโดยใช้แบบตรวจสอบรายการกับแบบสอบถามปลายเปิด (วิทยานิพนธ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุพิศ ตันทศศรีสุข. (2553). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง วิชาภาษาไทยสำหรับห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สุภานันต์ ชาทอง. (2551). การศึกษาทักษะทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกความคิดแบบอเนกนัย (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุริพร เอี่ยมประโคน. (2551). การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมฝึกความคิดสร้างสรรค์ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุริรัตน์ พิมพ์เขต. (2557). การพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุวรรณิกานต์ นิเท. (2556). การใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่จันวิทยาคม จังหวัดเชียงราย (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

- หทัยทิพย์ ชมภูพิน. (2551). การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยรูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับรูปแบบการสอนแบบพาโนรามา (PANORAMA) (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- หทัยชนก กุระมสุวรรณ์. (2559). การพัฒนาแบบวัดทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (วิทยานิพนธ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- อติศา สังขสุบรรณ์. (2559). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัดนครนายก (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- อนุรักษ์ ไชยฮั้ง. (2555). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีเอสซีพีซีและแนวความคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อ ความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์และเมตาคอกนิชันในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- อภิรดี สาลิกา. (2555). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- อมรรัตน์ ช่างไม้. (2557). การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมภาษาไทยเพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อังกาบ แม่ตระกูล. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏ-มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อังคณา หาญคำภา. (2552). การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยขี้เหล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏ-เชียงราย. เชียงราย.
- อัจฉรา เจตบุตร. (2554). การพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- อัษฎาพร ศรีม่วง. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านวังม่วย จังหวัดร้อยเอ็ด (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

- อารีรัตน์ สิทธิโอสถ. (2552). การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- อินทร์วุธ เกษตรระชนม์. (2551). ผลของการสอนการเขียนตามแนวคิอรรถฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร. (2551). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกด้วยวรรณกรรมรวมเกียรติ (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- อุทามาตร์ี กรุงเทพมหานคร. (2556). การพัฒนาผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมแบบ 4 MAT กับแบบ BBL (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อุบลรัตน์ หนูดำ. (2551). เปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ตามรูปแบบการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินแนคติกส์ร่วมกับการละเล่นของเด็กไทย (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- อุมาพร บุญถม. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏ-มหาสารคาม, มหาสารคาม.

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ นางสาวสุมิตา สอนสุด
วัน เดือน ปีเกิด 22 พฤศจิกายน 2534
สถานที่เกิด เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2558
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านหนองฝื่อ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
ตำแหน่ง ครู

